Tiré à cent exemplaires
non compris quelques exemplaires sur papier imitant celui de l'original.
Un petit nombre d'exemplaires sont coloriés.

MONUMENTS DE LA XYLOGRAPHIE

VII

DANSE MACABRE

MONUMENTS DE LA XYLOGRAPHIE

VII

DANSE MACABRE

REPRODUITE EN FAC-SIMILÉ

SUR L'EXEMPLAIRE DE LA BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

PAR

ADAM PILINSKI

MEMBRE CORRESPONDANT DE L'ACADÉMIE DE CLERMONT-FERRAND

PRÉCÉDÉE D'UNE NOTICE PAR GUSTAVE PAWLOWSKI

OFFICIER DE L'INSTRUCTION PUBLIQUE

LAURÉAT DE L'INSTITUT, CONSERVATEUR DE LA BIBLIOTHÈQUE FIRMIN-DIDOT

PARIS

CHEZ ADAM PILINSKI ET FILS, ÉDITEURS

4, PLACE DE LA SORBONNE, 4

1883

AVANT-PROPOS

Les œuvres xylographiques constituent des documents de la plus haute importance pour l'histoire de la gravure et pour celle des origines de l'invention qui honore le plus l'esprit humain : l'imprimerie.

Ces précieux monuments sont tous d'une rareté extrême. Les uns ne sont connus qu'à l'état d'exemplaires uniques; les autres, dont peu d'exemplaires seulement ont échappé à la destruction, sont immobilisés de plus en plus, de sorte que lorsque, à de longs intervalles, il en paraît en vente, ils atteignent des prix fort élevés. Pour cette raison, il n'y a qu'un certain nombre de grandes bibliothèques publiques ou quelques collections particulières privilégiées qui en possèdent; aucune ne peut se flatter d'avoir réuni non seulement la totalité des xylographies connues, mais même toutes les éditions de l'une des œuvres importantes. De là vient que les nombreux problèmes qui s'y rattachent, et dont l'examen a été abordé depuis plus d'un siècle par toute une phalange d'iconographes, ont donné lieu à de longues controverses, sans qu'on soit arrivé, sur beaucoup de points, à leur donner une solution sinon inattaquable du moins appuyée sur des bases assez solides. Personne, en effet, ne s'est encore trouvé en mesure de soumettre à une enquête approfondie toutes les éditions existantes d'une même xylographie,

au moyen d'une comparaison simultanée, et il ne faut guère songer à arriver à ce résultat autrement que par la voie de reproductions aussi parfaites que possible.

Contribuer, d'un côté, à réaliser un jour ce vaste programme et permettre, de l'autre, aux bibliothèques publiques ou privées et aux personnes qui se livrent à ce genre d'études, de se procurer, pour un prix relativement modique, des copies pouvant, au point de vue de la science, tenir lieu des originaux; tels sont les mobiles qui nous ont poussé à entreprendre cette lourde tâche. Nous y avons été, du reste, vivement encouragé par feu M. Ambroise Firmin-Didot, dont la mort trop prématurée pour les études iconographiques et typographiques ne nous a pas permis de donner à notre œuvre une suite plus rapide et un développement plus désirable.

Jusqu'à ce moment, il n'y a que quatre des xylographies réellement importantes qui aient été reproduites en entier : une édition de l'*Ars moriendi* (par la photographie, à Leipzig), une de la *Bible des pauvres*, une du *Cantique des Cantiques* et une du *Speculum humanæ salvationis* (ces trois dernières par la lithographie, à Londres). De plusieurs autres xylographies il n'a été fait que des fac-similés de quelques pages, pour des ouvrages spéciaux. Toutes ces reproductions n'offrent qu'une image imparfaite des originaux, en raison des procédés auxquels on a eu recours. Celles exécutées au moyen de la photographie les ont rendus brutalement, avec toutes les dégradations fortuites des modèles; celles dues à la lithographie manquent souvent de fidélité. Si les unes et les autres reproduisent, plus ou moins bien, les sujets des originaux, elles n'en rendent pas le caractère essentiel et pour ainsi dire l'âme, qui gît dans le relief et le creux provenant du foulage des planches de bois, et qui disparaît à leur défaut. Rien n'y annonce la reproduction d'une xylographie plutôt que celle d'un dessin ou d'une peinture : tout y est plat et sans

vie. C'est que l'absence des effets produits par le foulage change tout à fait l'aspect de ces pages gravées. Or, un fac-similé vraiment méritoire ne doit pas se borner à reproduire exactement les traits des images et du texte du modèle, mais il doit s'en rapprocher sous tous les rapports, au point de supprimer toute différence entre l'original et la copie, et jusqu'à faire illusion. C'est ce résultat que nous croyons avoir atteint, du moins dans une large mesure.

Nous avons entièrement achevé la reproduction de dix xylographies différentes. Notre intention est non seulement de reproduire toutes celles qui offrent un intérêt réel, mais aussi, sinon toutes les éditions d'une même œuvre, du moins celles qui offrent des types distincts, si toutefois notre publication trouve, comme nous l'espérons, un accueil favorable.

La majeure partie de ces reproductions a été faite sur les exemplaires conservés à la Bibliothèque nationale, et nous sommes heureux de pouvoir témoigner ici notre vive gratitude à M. L. Delisle, l'éminent administrateur général de cette bibliothèque, ainsi qu'à M. O. Thierry-Poux, directeur du département des imprimés, pour leurs précieux encouragements et les facilités qu'ils ont bien voulu nous accorder dans l'accomplissement de notre tâche.

TYPOGRAPHIE DE PILLET ET DUMOULIN
RUE DES GRANDS-AUGUSTINS, 5, A PARIS

Horae ab eximio Macabro versibus alemanicis edita. et a petro desrey trecacio quodam oratore nuper emendata. Parisiusque per magistrum Guidonem mercatorem pro Godeffrido de marnef ad intersignium pellicani in vico divi iacobi commorantis. Anno domini quadragentesimo nonagesimo supra millesimum idibus octobris impressa.

Speculum salutare choree Macabri.

Discite vos choreā cūcti qui cernitis istam.
Quantum prosit honor gloria divitie
Tales estis enim matura morte futuri
Quales in effigie mortua turba vocat.

Est cōmune mori mors nulli parcit honori.
Mors fera. mors nequā. mors nulli parcit et equā.
Cunctis dat legem tollit cū paupere regem
Ergo time quisquis celsos ascēdis honores.

Auctor

Creatura rationabilis
Que eternam vitam desideras
Hec doctrina tibi notabilis
Est: si ipsam bene consideras
Hic quilibet adiscit choreas.
Hanc choreā macabri nominans
Hec est via super omnes vias
Nulli parcens omnia criminans.

In hoc potest speculo legere
Omnis homo tendes ad tumulum
Sapiens est qui scit se videre
Mortuus dat viventi speculum
Tu maiores vides ad oculum
Hanc choream conducere: quia
Viventium corpora singulum
Fabricantur una materia.

Mors est hic hominis semper cum tempore labi. Et semper quadā conditione mori Est hominis nudum nasci nudumqꝫ reuerti. Est hominis putrere solo limūqꝫ fate ri Et miseris gradibus in cinerem redigi Res et opes prestantur ei famulantur ad horam. Est locuplex mane vespere pauper erit.

Omnia cesar erat et gloria cesaris esse desinit: et tumulus vix erat octo pedum.

Mortuus primus musicus choree

Vos qui diuina vero sententia
In diuersis viuitis seculo
Sequimini cristi vestigia
Prouidendo mortis articulo
Sero mane aut in diluculo
Hanc choream sic chorabitis
Suspicite vestro nos oculo
Sicut sumus ita vos eritis

Secundus musicus

Cur nunc fratres non arbitramini
ꝙ expedit vos omnes sic mori
Cothidie vero letamini
Sed potius debetis mereri
Sepissime non est sicut heri
Cito letus cito contristatus
Nolite vos fratres demereri
Vos discere vos expedit saltus

Tercius musicus

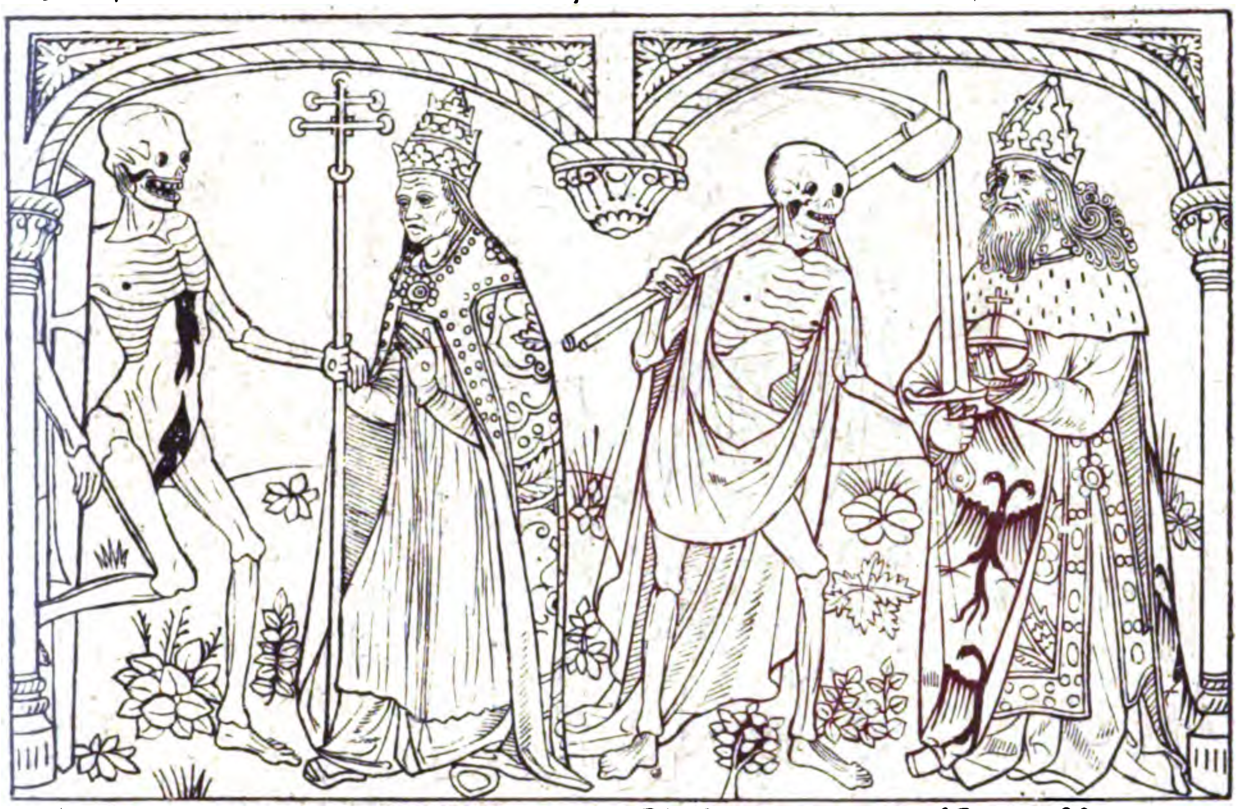
O iuuenes maioresqꝫ senes
Dicta nostra bene conspicite
Mori decet hoc scitis vos omnes
Nos igitur bene respicite
Mundi huius vana despicite
Parua est res que transit leuiter
Vos in celo semper aspicite
Centum anni transeunt breuiter

quartus mortuus musicus

Breuis enim est vita hominum
Nam viuentes veluti dicasti
Ante vero prefatum terminum
Omnes fere morientur isti
ꝙ plurima dicta retulisti
Vt quilibet curam accipiat
Sed parumper eos retrapisti
Nemo timet donec recipiat.

Vado mori: mors certa quidē: nil certiꝰ illa
Hora sit incerta: vel mora: vado mori.

Vado mori: quid amē quod sine spōdet amarū
Cuius inanis amor non amo: vado mori.

Mors dn̄z seruo: mors sceptra ligonibꝰ equat
Dissimiles simili conditione trahens

Mors

Nil dubium vos omnes viuentes
Quāq̄ tardet sic choreabitis
Solus deus scit hominū mentes
Respicite quid tunc facietis
Summe papa vos incipietis
Vt dignior conducens minores
Honoratus taliter eritis.
Maioribus debentur honores

Papa

Heu quid hoc est an sit necessitas
Q̄ sim primus de choreantibus
Quid in terra suprema dignitas
Nomen dei prodest in talibus
Ecclesiis sum prefer omnibus
Velut petrus: et nunc obiciens
Michi mors est pulsis honoribus
Parum valet honor sic transiens.

Quid sublime genus: q̄d opes: q̄d glīa p̄stāt
Que michi tūc aderāt: hec michi nūc abeunt.

Mors

Et vos impar et mundi fortior
Princeps magnū tenens imperium
Vos oportet dicendo morior
Dimittere pomorum precium
Nunc soluetis iura viuentium
Non eritis statim velut heri
Quicquid duco quod est mortalium
Omnes ade natos decet mori.

Imperator

Mors me grauat et tamen nescio
Coram quibus ius sit appellare
Arma modo victus abicio
Mors lintheum me cogit portare
Super omnes solebam regnare
Et moriens ita deficio
Heu quid hoc est mundo imperare
Maiores non habent ex premio.

Vado mori mortē nō hoc nō impedit illud
Quo me cumqʒ ferat sors data vado mori

Vado mori presens transactis equiparando
Si non transiui: transeo vado mori

O q̄ dura premit miseros: conditio vite. Nec mors humano subiacet arbitrio

Mors

Vt apparet multum turbamini
Cardinalis sed nichillominus
Post alios mecum sequimini
Remedium vobis nullatenus
Habuistis vestras inter manus
Mundi decus quod statim nil erit
Morte data seruus sit dominus
In honore magno sensus perit

Cardinalis

Nil mirum si modo perstupeam
Ita videns me tam cito captum
Mors accessit moriar peream
Nunc video me perstupefactum
Purpureum lingno vestimentum
Cum pilleo capaqʒ rubea
Jam me tangit cadauer infectum
Leticie finis mesticia

Mors

Nobilis rex cum vestra corona
Accedite iam satis fuistis
Formidatus ab omni person
Pompis fulgens nunc pauper eritis
Nec honores hos importabitis
Ad extremum veniens examen
De thesauris nullos habebitis
Ditiori solum lintheam

Rex

Non didisci choream facere
Tam siluestrem nec odam flebilem
Imitari. heu quid est agere
Contra mortem nimis terribilem
Non respicit personam nobilem
Genus forma et queque veniunt
In hoc mundo nil sunt apud illam
Omnes cinis finaliter fiunt

Vado mori: videat quo currat quisqꝫ superstes
Cursor habet mecum dicere vado mori.

Vado mori: misero sentencia dura. beato
Grata mori sequitur vivere vado mori

Es probus: expirat probitas. Honestus: honestas. Si fueris fortis: fortia morte cadunt.

Mors

Vam legate per me restabitis
Potentia vestra nunc fallitur.
Huc nec illuc amplius ibitis
Nam vis vestra per mortem rapitur
Homo sepe ex se decipitur
Prospicite quid est nunc agere
Morte autem nemo defraudatur
Velle dei oportet facere.

Legatus

Heu michi qui nuper pergebam
Vt legatus partibus francie
Mori vero nondum cogitabam
Sed ecce nunc finis leticie
Mors est autem actus tristicie
Cuius deus scit solus terminū
Insequamur viam iusticie
Mors sequitur terminos hominū.

Mors

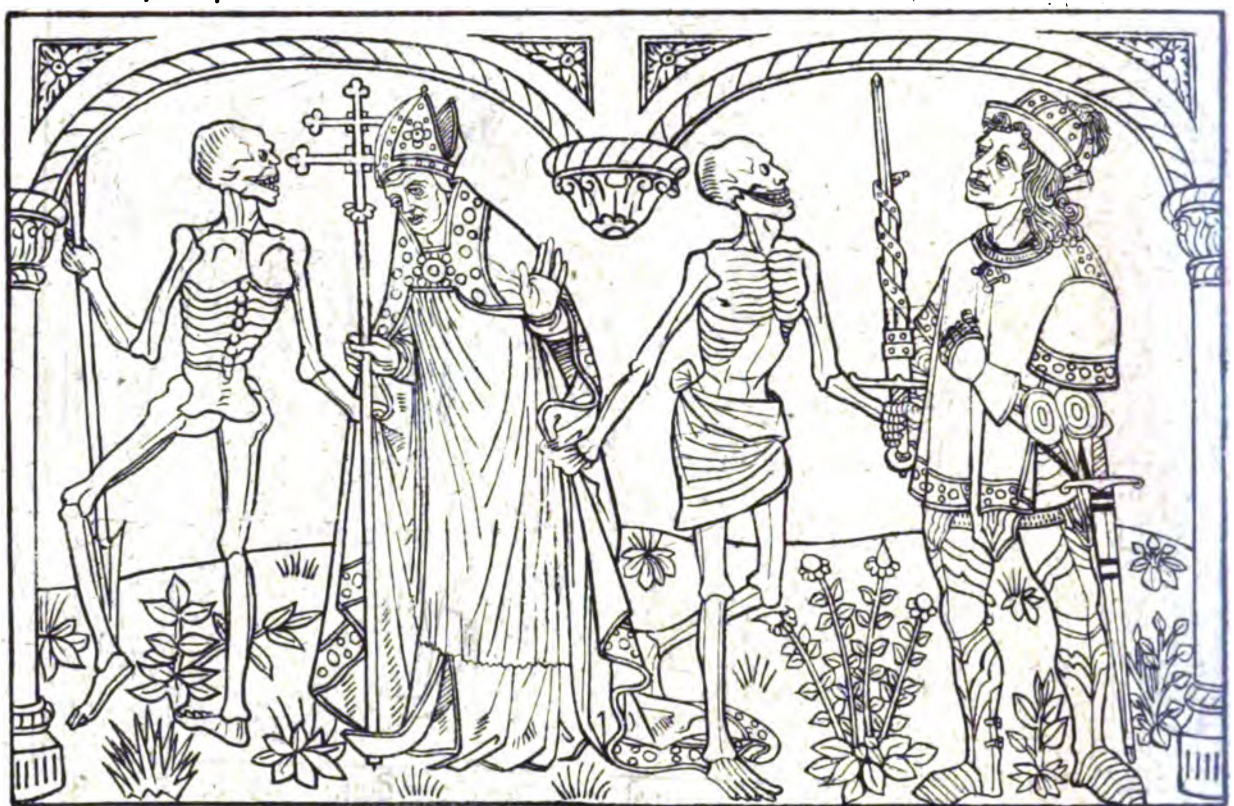
Nobilis dux qui famam habetis
Fecisse hic magnum exercitum
Mecum statim vos choreabitis
Nichil prodest grande concupitum
Sed obsecro ante hunc exitum
Ostendite vestram audaciam
Demonstrando vestrū omne scitum
Mors rapiet omnem fallaciam.

Dux

Morte enim sum nunc deprehensus
Nec possum me vltra deffendere
Sed timeo ne sim reprehensus
Cum deceat tributum reddere
Nichil valet arma ostendere
Nunc attigi diem nouissimū
Et expedit celum contendere
Parum prodest velle grauissimū.

Vado mori cinis in cinerem tandem rediturus
Ordine quo cepi desino vado mori

Vado mori sectans alios sectandus et ipse
Ultimus aut primus non ero vado mori

Jam nichil est totum quod viximus omnia secum· Tēpus preteriens hora suprema trahit.

Mors
Patriarcha pro vultu demisso
Non potestis ab hoc acquitari
Jure crucis duplicis amisso
Opportet vos finaliter mori
Non debetis ex hoc admirari
Non cogitans pertingere finem
ꝙ papatus studetis honori
Spes inepta decipit hominem

Patriarcha
Nunc video ꝙ mundanus honor
Me decipit modo leticie
Nam ecce nunc ꝙ a morte rogor
Arripere viam tristicie
Vix dat honor locum sciencie
Parum valens est honor mundanus
Ubi locus non adest gratie
Ascendentes alta turbat onus

Mors
Mei iuris est vos conducere
Ad choream nunc connestabilis
Plus carolo magno vos vivere
Non opportet res veritabilis
Nichil prodest spata terribilis
Nec gallea de manu fabrorum
Contra mortem nullus est stabilis
Dum mors venit nichil est armorum

Connestabilis
Adhuc ego sperabam vincere
Multos viros mea potencia
Castra urbes multas invadere
Et michimet submittens omnia
Sed video ꝙ mors hec impia
Nunc me mordet cuius morsus malus
Ad quem nulla vite tendit via
Cōtra mortem nulla bona salus

Vadō mori presul: baculum: sandalia: mittrā
Nolens siue volens desero: vado mori

Vado mori miles: belli certamine victor.
Mortem non vidici vincere: vado mori.

Occurrunt animo pereūdi mile figure. Morsq; minus pene q̄ mora mortis habet.

Mors

Qualiter nunc caput retrahitis
Retro pater archiepiscope
Accedite prope quid timetis
Vobis dabit mors vnum recipe
Mors vbi vult precipit incipe
Choreare sic summam debiti
Creditam nunc tu gratis accipe
Computandum semel est hospiti.

Archiepiscopus

Heu nescio quam partem cernere
Tantum stricte per mortem sum captus
Quo nunc ibo vt me adiuuare
Sait aliquis. certe sum deceptus
Et qui bene cognosceret ictus
Dure mortis careret vicio
Per oportet facere coactus
Sum districta qualis coactio.

Mors

Audax miles qui magnos barones
Frequentastis et magnas dominas
Obliuisci decet tubas omnes
Propter pulchras tonantes feminas
Argenteas auriq; cathenas
Dimittite patiens constanter
Dire mortis attendite nimas
Id quod vnus agit frangit alter.

Miles

Heu prothdolor qui tantū famatus
Pridem fui dulcis amabilis
Dominabus benignus et gratus
Et nunc mori: res est mirabilis
Ad currendas lanceas habilis
Semper fui nec aliquid vile
Vnq̄ egi: res infalibilis
Nichil manet sub celo stabile.

Homo natus de muliere breui viuens tēpore repletur mul tis miseriis qui quasi flos egreditur et conteritur et fugit velut vmbra et nunq̄ in eodem statu permanet

Vado mori genitus de sanguine nobiliori Nec genꝰ inducias dat michi vado mori

Mors

Episcope pastor dignitatis
Non obstante vestra prelatura
Nullo bono statim gaudebitis
quicquid vobis dederit natura
Vestrum factum stat in aduentura
Retro dorsum vestrum mors vlulat
De subditis nunc res est visura
Alta scandens non tutus ambulat

Episcopus

Meum nequit cor letificari
Audiendo quid mors vult dicere
Michi dicens oportet te mori
Veni tua debita soluere
Hoc vult iudex supremus audire
quid huic dicam iudici dubito
Cunctos status facit mors transsire
Totum perit excepto merito

Mors

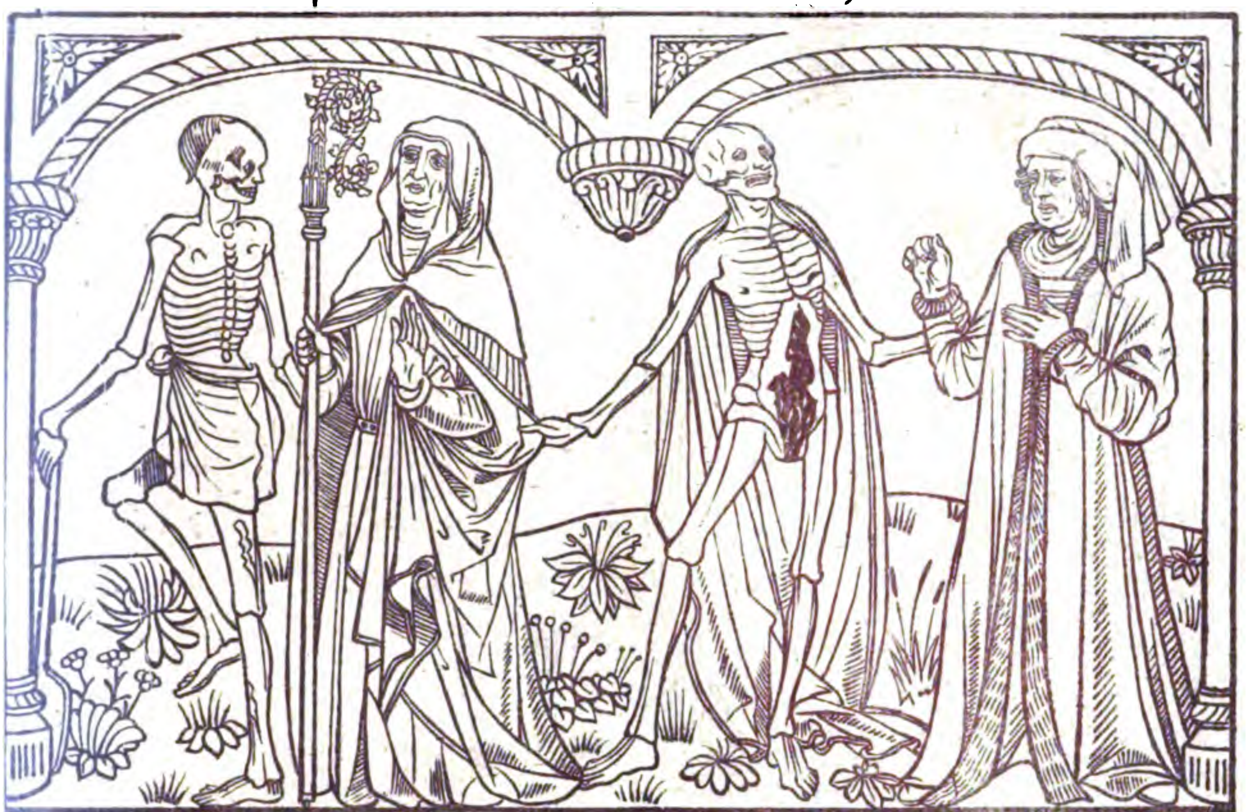
Festinate nobilis scutifer
Qui noscitis modos chorearum
Choream nunc vult summus legisser
Vobis dare post sonum tubarum
Nil sub celo quin sit transiturum
Vos igitur decet accedere
Post mortuos sic choreaturum
Nichil mortem potest euadere

Scutifer

Si me tenet mors suis laqueis
Me deceat ad minus dicere
Duo verba complicibus meis
quos solebam choreis ducere
Valete vos memores facere
Vota pro me deum supplicando
ꝙ me saluet nos oportet vere
Omnes mori sed nescimus quādo.

Credo q̄ redēptor meus viuit et in nouissimo die de terra surrecturꝰ sum et in carne mea videbo deum saluatorem meum.

Vado mori iudex: quia iam plures reprehendi Judicium mortis horreo: Vado mori.

Mors tua: mors cristi: fraus mundi: gloria celi. Et dolor inferni: sint memoranda tibi.

Mors

Pater abbas nolite fugere
Sequimini mortem chorreando
Non oportet nunc desiderare
Abbaciam pro fructu sumendo
Cuius fructus late comedendo
Multum pinguis vos fuistis factus
Nunc vermibus esca moriendo
Magis pinguis primus putrefactus.

Abbas

Hoc minime cuperem facere
Ut ordinem veri conseruarem
Sed omnibus conuenit transire
Quāuis ob rem libenter manerem
Viri fratres non cupiscite rem
Ecclesie: nam mortales sumus
Et propter hoc ad vitam futuram
Moriendo tarde cogitamus.

Mors

Vos balliue qui iura sapitis
Justicie: quiqȝ policiam
Ciuitatum mundi conducitis
Accedite: monstro vobis viam
Veni vobis assignatum diem
Manumissa que non variabit
Videbitis vestram iusticiam
Onus suum quilibet portabit.

Balliuus

O mi deus hec dies amara
Ad hunc ictum non respiciebam
Variauit se fortuna dura
Nunc aduenit michi quod timebam
Inter omnes honores habebam
Meam vitam: nūc mors interpellat
Non appello sicut appellabam
Nam de morte vane quis appellat.

Vado mori sapiens sed quid sapiencia nouit
Mortis cautelas fallere vado mori

Vado mori sperans per longum viuere tēpus
Forte dies hec est vltima vado mori

Mors facit exosum res aufert atqz colorem Vermibus exponit fetencia corpora reddit

Mors
Astrologe respector syderum
Non videtis per astronomiam
q̄ diuersa potestas astrorum
Istam mortis impediat viam
Respicite genealogiam
Patris ade pro quo nos pugnimur
Attendentes ad theologiam
Nam pro pomo nos omnes morimur

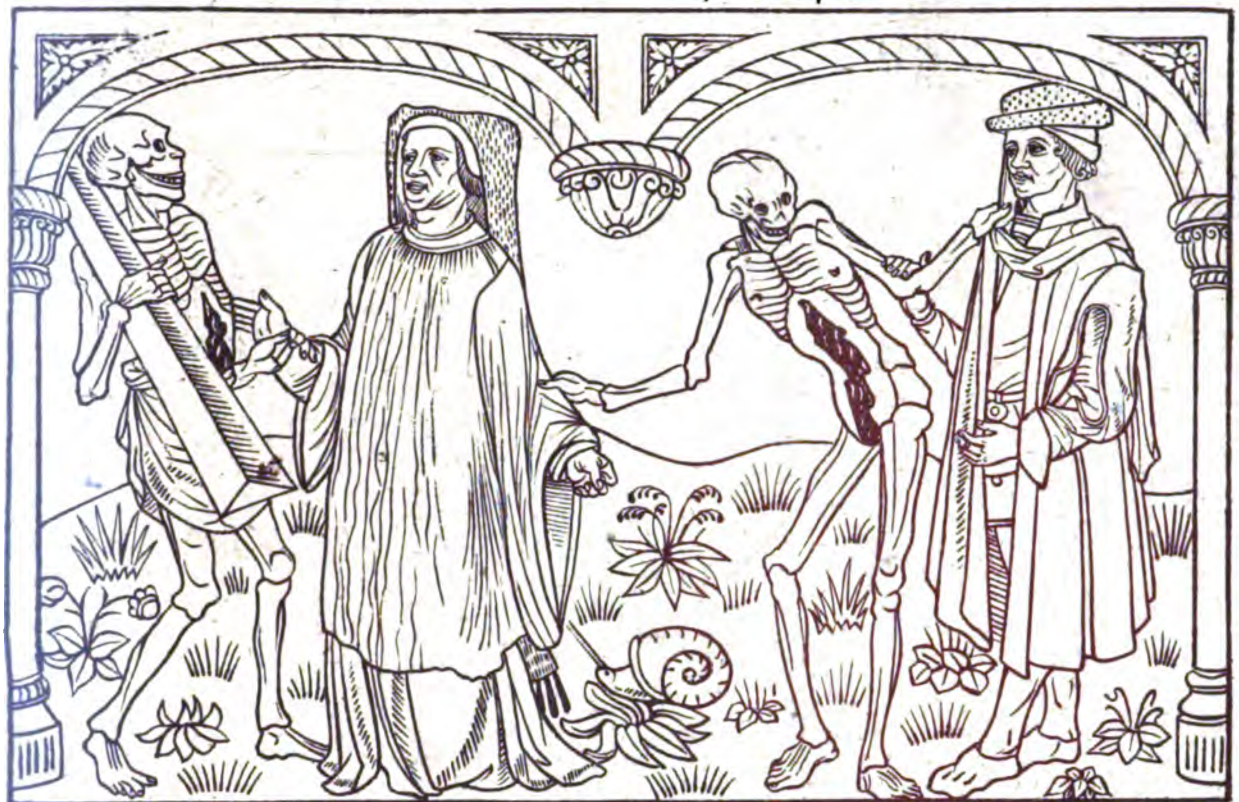
Astrologus
Pro gradibus nec pro sciencia
Nullatenus prouidere scio
Solum quero cum displicencia
Cito mori viuere nescio
Ecce dies meos nunc transeo
Et aduenit vt nullus me iuuat
Nulla michi prodest inspectio
Qui bene vult mori bene viuat

Mors
Festinate venire burgensis
Non habetis modo diuicias
Mors execans cuncta velut ensis
Vobis affert suas inducias
Si fecistis in mundo res pias
Istud opus deus auctorisat
In supremis reprobat alias
Homo nescit pro quo thesaurisat

Burgensis
Durum michi iam sic relinquere
Diuicias sensus nutrituras
Sed diuitem simul cum paupere
Tu perire cito mors procuras
Non sapiens est qui suas curas
Ponit bonis terre que pereunt
Et anime penas parent duras
qui plus habent plus tristes obiunt

Vado mori nō me tenet ornatus neqꝫ veſtis
Linea nec mollis culcitra vado mori.

Vado mori magnus: mūdi moriturꝰ amator
Hunc ſpernens poſſum dicere: vado mori

Es ſapiens: marcet ſapientia morte. redundans Diuitiis: lapſu mobiliore fluit.

Mors

Canonice multum prebendate
Eccleſie diſtributiones
Modo vobis erunt interdite
Nec ibitis ad proceſſiones
Propter veſtras retributiones
Vite via vobis eſt ſeclusa
Mori decet per leges communes
Mors aduenit. hora non preuiſa.

Canonicus

Hoc me parum confortat audire
Vt dimittam curas et prebendas
Sed mors fortis me venit ferire
Non amplius aſcendem cathedras
Nunc choreas et mortales odas
Choreabo veſtes abiciens
Canonicos et pulchras tunicas
Bene mori ſit quiſque cupiens.

Mors

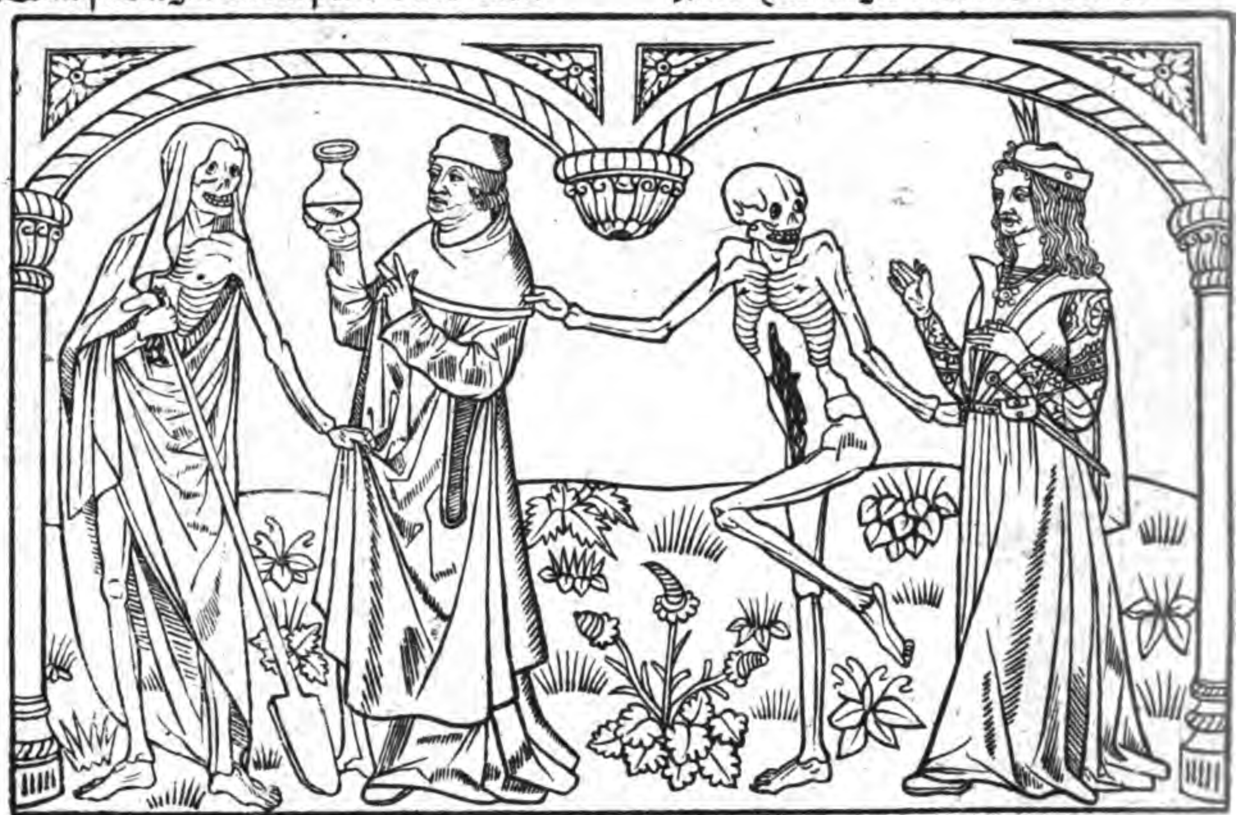
Hic cernite mercator qui pridem
Per patrias multas queſiuiſtis
Nunc pedeſter nunc equeſter tandem
Sic nobiſcum vos choreabitis
Veſtrum forum poſtremū facitis
Hiis choreis quibus mors preſidet
Plus laſſatus foro non eritis
Talis cupit qui ſatis poſſidet.

Mercator

Sub et ſupra veluti poteram
Iter feci pro pane lucrando
Nunc equeſter nunc pedeſter eram
Nunc gaudia perdo moriendo
Letus eram ſemper acquirendo
Et ecce mors dura que me cogit
Choreare ſic omnia perdo.
Parum ſtringit qui nimis colligit

Vado mori medicus medicamine non redimendus.
Quicquid agat medici pocio vado mori.

Vado mori nō me retinet viciosa voluptas
Nec luxus auget viuere vado mori

O felix mortale genus si semper haberet. Eternū pre mente deum finemq; timeret.

Mors

O medice quid dicit vrina
Respicite quid sit emendandum
Vos sciuistis iam in mediciana
Satis enim ad precipiendum
Tunc eratis vos ad succurrandum
Sed nunc estis pauper et modicus
Parum sciens ad vosmet curandum
Qui se sanat est bonus medicus

Medicus

Artem dudum cognoui phisice
Quam studui meis temporibus
Vltra scire contendens practice
Subueniens multis languoribus
Nunc crucior mortis terroribus
Herba radix nulla modo digna
Cedo cunctis medicaminibus
Contra mortem nulla medicina

Mors

Dulcis amans placens et hylaris
Vestri vultus comparans valorem
Hic est passus vobis singularis
Captus estis per mortis dolorem
Huius mundi sinetis languorem
Si tulistis vobis stulticiam
Faciei mors fugat fulgorem
Decorate forme fallaciam

Amans

Heu proth dolor nullus est secursus
Contra mortem: nil valent amores
Nimis breuis iuuentus est cursus
Capelli nunc valeant et flores
Nunc amantes puelle dulcores
Cupientes vestra lasciuia
Mis sit memor: nam venti maiores
Sepe cadunt pro parua pluuia.

Vado mori senior iam finis temporis instat
Iamque patet mortis ianua Vado mori

Vado mori pulcer visu mors ipsa decori
Vel forme nescit parcere Vado mori

His duo sunt que cor detenus sub pectore misi. Mors mea. iudiciū. Baratri nox. lux paradisi

Mors
Vir sacrate deuoteque frater
Semper viuens in abstinentia
Arripite citius hoc iter
Nulla vobis sit resistentia
Hic proderit plus paciencia
Non ad vitam sed ad pium finem
Respicite datur sentencia
Super omnem mors vincit hominem

Carthusiensis
In mundo sum mortuus vt constat
Vnde minus cupio viuere
Quāuis morti quilibet resistat
Suo posse sic conuenit ire
Velit deus meam recipere
Nunc animā dulciter vt suas
Bonitates possim recipere
Est hodie talis qui nichil cras

Mors
Cliens virgam regalem defferens
Vt videtur vos estis rebellis
Frustra tamen eritis differens
Choreate sentencia talis
Est chorea cunctis generalis
Mundi maior transit hac semita
Mors cōmunis est bonis et malis
Nec est fortis quin fortis sit ita

Cliens
Mors mordere cur me nunc presumis
Qui sum cliens et regis seruitor
Te iudico furiosam nimis
Quāuis ego sim tuus debitor
Vndique sum captus ecce tortor
Qui me cedit nec vltra patitur
Mors quod ego sum suus creditor
Qui non disat vix ita moritur.

Breues dies hominis sunt numerus mēsiū eius apud te est. Cōstituisti terminos qui preteriri nō poterūt

Vado mori diues: aurum vel copia rerum
Nullū respectum dat michi: Vado mori.

Hec tua vita breuis que te delectat iniqꝫ. Est velut aura leuis. te mors expectat vbiqꝫ

Mors

O magister per me transietis
Deffendere frustra contendite
Vos hominem nunq̄ terribilis.
Post ad iter monache venite
quid pensatis ad hoc cogitate
Nunc os clausum tendetis ad yma
Velut ventus et cinis transite
Hominis est vita res minima.

Monachus.

Plus in claustro stare diligerem
Faciendo meum seruicium
Et q̄ ibi deuote manerem
Fugiendo vias mortalium
Velut stultus commisi vicium
Ictus mortis nunc periculosus
Michi deus donet remedium
Non quilibet choreans iocosus

Mors

Accedite nunc vsurarie
Delicate videte faciem
Nil vsura valebit hodie
Propter nūmi ardetis speciem
Vos perdetis cuncta: ni veniam
Deus velit vobis ostendere
Non oportet transeundo viam
Nisi ictus ad cuncta perdere.

Vsurarius

Heu mori tam cito mors dura
Nec me possum modo deffendere
Hic non prodest aurum nec vsura
Nunc me decet cuncta dimittere
Mors me ferit: sibi resistere
Non valeo. nec pulchros oculos
quisquis habet scit bene videre
Sic percepi implendo loculos.

Pauper indigens

Est vsura tam graue peccatum
q̄ quilibet ea qui frui-tur
Cor taliter habet inflammatum
q̄ vix mortis sic reminiscitur
Per hunc stultum istud approbatur
Ad vsuram qui michi nunc prestat
Suos nummos et tamē moritur.
quittus non est cui debitum restat

Vado mori logicus: alios concludere noui:
Cōclusit breuiter mors michi: vado mori.

Fortiū viroꝝ est magis mortē cōtēnere vitā odisse:
Stultū est timere: quod vitari non potest.

Omnia mors tollit doctū cecidisse cathonē: Atqȝ ipsum socratem procubuisse ferunt.

Mors

Et vos regens in achademia
Qui plurimos coegistis studentes
Nichil prodest dicere eya
Vestras decet dimittere artes
Vestri certe nigrescant dentes
Studete nunc prout deus soluit
Dimittite grammatice partes
Mors hominem subito dissoluit

Magister scole

Sciencia vero grāmatica
Aliarum est introductio
Iuuenibus autem ypotheca
Et artium vera discucio
Sine illa nullum conspicio
Ad maiora villa percipere
Sed ecce nunc morte deficio
In omnibus decet incipere

Mors

Super equum atqȝ cursarium
Vos armiger nunq̄ ascendetis
Mors arripit nunc vestrū brauium
Aspicite quid huc facietis
Mundum vero statim dimittetis
Non expedit lanceam currere
Vt ego sum ita vos eritis
Quis contra me potest resistere

Armiger

Heu non vite habeo spacium
Quia morti decet obedire
Nunc dimitto regis seruicium
Et cum illa compellor nunc ire
Ad pristinum non possum redire
Huc tam pie sum conductus modo
Sicuti mors cogit me abire
Mori decet nescimus quando

Vado mori Variis epulis Vinoqz repletus
Huis Vtens restat dicere Vado mori

Vado mori gaudens non gaudeo tempore longo
Mundi dimitto gaudia Vado mori

Felix qui potuit tranquillam ducere Vitam. Et letos stabili claudere fine dies

Mors
Aduocate finite processus
Ad choream Vadamus inuicem
Corrigere Vidistis excessus
Aliorum quid Vobis predicem
Sic ad magnum Venire iudicem
Vos oportet qui iudex est sciens
Leges cunctas Vsqz ad radicem
Iusticiam preuenit sapiens

Aduocatus
Hoc iuris est ꝙ ratio fiat
Nec quid contra tendo proponere
ꝙ mors cuncta mundo surripiat
Sentencie Volo comparere
Alterius nummos surripere
Dudum cepi timeo nimium
Coram tantum iudicem parere
Cuncta reddens ad iustum precium

Mors
Veni mime qui cantus et odas
Choreasqz cum modulancia
Armonica choreantibus das
Arte tua fusa letida
Cerne si nos in hac presencia
Imus bene pande nobis iter
Sciencia sine fallacia
Bonus debet pandere magister

Musicus
Choreare taliter non curo
Non gratenter hoc Volo facere
Si mors adest Viuere non spero
Quomodo tunc possum choreare
Plus nequibo sonos euomere
Mors me tenet casibus in istis
Talis Vadit choreas ducere
Cuius cor est languidus et tristis

Vado mori cernens q mors cūctis dñatur
Tensa videns mortis retia: vado mori

Vado mori pauper: nil mecum desero: mundo
Contempto mundus transeo: vado mori.

Mors properat. fuga nulla patet: mortale tributū Soluere. nature lege tenetur homo.

Mors

Transi cito rector animatum
Qui mortuos et vivos solebas
Comedere causa decimatum
Et non dei templis serviebas
Ut ceteris exempla monstrabas
Recipies tuum serviciū
Tibi fiet sicut faciebas
Omni pene debetur premium

Curatus

Velim nolim cogor me reddere
Nullus homo quem mors non invadat
Meas debet oves dimittere
Has ne lupus dente fero ledat
Cum spiritus a corde recedat
Virtus abest relinquitur munus
Quid nunc dicam si iudex accedat
Felix ille quem quitat dominus

Mors

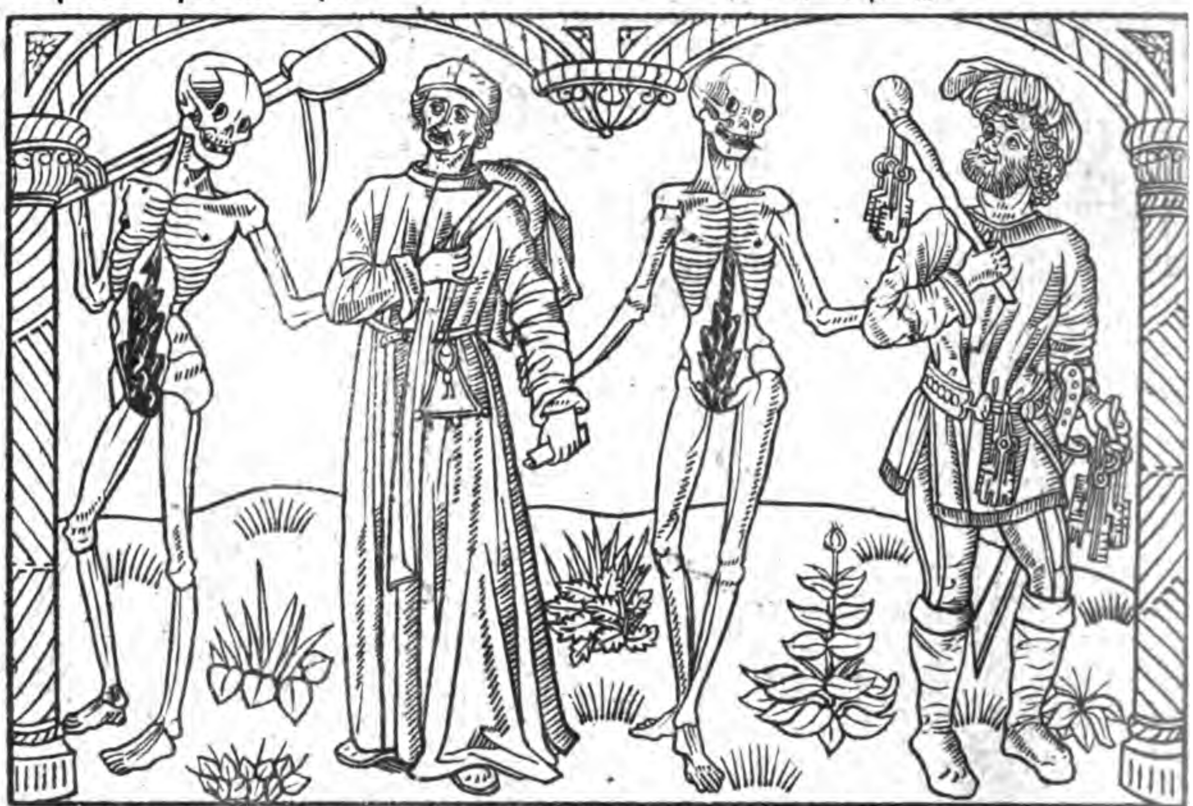
Pauper dolens languidus patiens
Agricultor te mori convenit
Laborasti vivendo moriens
Tibi nullus in penis subvenit
Huc accede nam finis advenit
Cunctis equa: stultus est igitur
Qui nunq̄ se casurum meminit
Sed vivere semper opinatur

Agricultor

O quociens te mors peroptavi
In penis cum tantis languescerem
Nunc me terres te desideravi
Et utinam te nunq̄ viderem
Si vitare possem te vitarem
q̃q̃ corpus labore devetur
Hac et illac sed ego nescirem
Nulla quies in hoc mundo datur.

Corporis et anime societas non firmo vinculo coheret facile dirimitur. Stultum est in eo conside re quod levi perditur casu

Ferro peste flamma vinclis ardore calore. Mille modis leti miseros mors vana fatigat

Pauperis et regis communis lex moriendi. Dat causam flendi si bene scripta legis

Mors

Accedite domine promotor
Nunc expedit adire curiam
Respondere decet tanq̃ motor
Si fecistis quandam iniuriam
Aliis enim satis penuriam
Dedistis et non semper iuste
Emendare decet fallaciam
Male agit qui vivit iniuste

Promotor

Mors heu michi prestat sudarium
Et nil prodest hic audiencia
Recepissem meum salarium
Illorum qui sunt in sentencia
Uti decet pro nunc prudencia
Mors me cogit sum subito captus
Nichil prodest q̃ paciencia
In peccatum raro cadit iustus

Mors

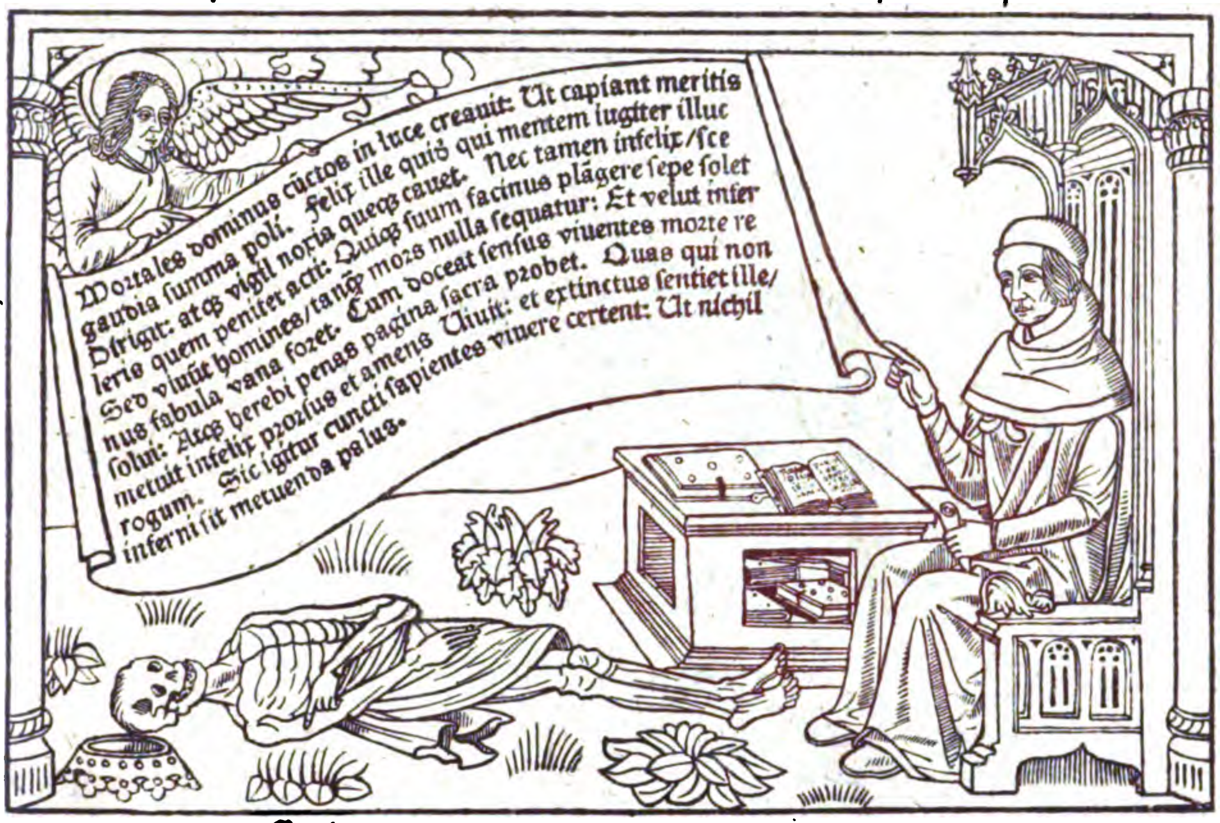
Tu eciam magister carceris
Qui plurimos tenuisti vinctos
Veni mecum tu de nostris eris
Et corporis ero tui custos
Vigilasti sepe super cuctos
Sed in terra tibi provideo
Sic termino iustos et iniustos
Mori decet quando placet deo

Custos carceris

Heu quot vinctos habebam divites
quorum nummos prope recepissem
Et sic modo dure me invites
Sed huc nunq̃ libens accessissem
Choreare taliter invicem
Non curatem illud vere scitur
Crede michi illuc non iuiussem
Nam scit deus qui recte loquatur

Dies mei sicut umbra declina
uerunt: et ego sicut fenum
arui. Tu autem domine
in eternum permanes.

Esto memor ꝙ puluis eris et vermibus esca
In gelida putrens quando iacebis humo
Non erit in mundo qui te velit ultra videre
Cum tua rancidior sit caro rupta cane.

Auctor

Uos videntes in hac protractura
Omnes status mundi choreantes
Hic notate qualis sit natura
Humanorum dirigite mentes
Nunc viuentes statim morientes
Putrescentes relictis omnibus
De carnibus vermes nutrientes
Omnes status sunt dati vermibus.

Nil est homo qui bene cogitat
Nisi ventus res transitoria
Quisquis videt clare qui pensitat
Hanc choream nudam leticia
Hec igitur cunctis hystoria
Sit permanens et mente stabilis
Ut quilibet fruatur gloria
Felix ille qui gaudet in celis.

Utile est ꝙ rememoretur
Mane sero: nam talis hodie
Uiuit sanus qui cras morietur
Ergo quisque credat hystorie
Sunt aliqui mundane glorie
Tam dediti ꝙ quicquid agatur
Nichil credunt: pleni leticie
Nunq; credunt quousq; tangantur

O quanti sunt qui hic abutuntur
Ac non esset verus paradisus
Aut infernus: sed cruciabuntur
Ut scriptura testatur omnibus
Absoluti cunctis reatibus
Uos orate qui nunc hac transitis
Ut amici saluentur precibus
Cum orare valeat defunctis.

O vos omnes qui transitis per viam attendite
Qui ut umbra preteritis: oculos hic figite:
Humane mortalitatis intuentes speculum
Ut quid estis cognoscatis et quid presens seculum
In hoc enim quid humana: patenter ostenditur
Vita sit. et res mundana: que tantum diligitur
Ecce: quicquid in presenti seculo conspicitis
Cito transit: instar venti: nil durare cernitis
Nam ut fenum exarescit: carnalis viriditas
Et ut fumus evanescit: mundana iocunditas
Transit honor mundialis: transit et potencia
Pulchritudo corporalis: mundiqz prudencia
Mortem ergo cogitate: finem transeuncium
Nec in mundi vanitate: queratis solacium

Si mortem attenderitis: huiusqȝ miseriam
Vite. iam inuenietis doloris materiam
Vita multis est respersa amaritudinibus:
Et mors tandem vniuersa tollit cum hominibus
Quicquid producit in esse natura mirabilis:
Tot consumat est necesse mors insaciabilis
Nā per pomū quod gustauit primus parēs vetitū
Mors in mundum subintrauit sue legi subiectum.
Vnde per culpam deiecta est humana dignitas
Mortis legibus subiecta: totaqȝ posteritas
Quis tam prudens: quis tam fortis stetisse legitur
qui gustum amare mortis euasisse creditur.
Sanson moritur robustus Salomon doctissimus
Absalon forma venustus Dauidqȝ sanctissimus
Christus quoqȝ mortis dire priusq̄ sustinuit
Penam: ad tronum glorie redire non potuit
Cum ergo sit certa mortis pena quam euadere
Nequitis: in re terrena nolite spem ponere.
qui spem ponit in mundanis: manifeste fatuus
Comprobatur: nam inanis hinc transit et vacuus
quod profecto rationis oculum habentibus
Patet huius visionis formam intuentibus.

Fuit quidam heremita vite commendabilis:
Cui reuelatur ista visio mirabilis:
Nocte quadā dum ingressus lectulum quiescere
Vellet. sopore depressus: vidit renitescere
quendam habitu regali virum potentissimum
Alium quoqȝ legali iure peritissimum.
Iuxta quos miri decoris mulier apparuit:
que gemmis et auro foris adornata nituit
quos cum cerneret latenter in campo consistere:
Et de vanis se iactanter audiret extollere.
Mox tres mortuos fetentes putrefactis carnibus
Vermibus scaturientes deformes aspectibus
Vidit nimio stupore repletus emergere:
Et ad viuos cum merore se statim conuertere.
quorum: quilibet patebat vnū de viuentibus
quem dire redarguebat de vanis sermonibus.

Actor.

Igitur rex ornamenta inductus regalia
Stabat mente tumulenta prorumpens in talia
Non est potestas super terram que comparetur
michi qui factus sum Ut nullum timeam.

Vana potencia

Quis stirpe tam generosus tam fortis potencia
Tam diues tam gloriosus status excellencia
qui michi possit equari. Uel me sit sublimior
Presertim qui sine pari cunctos supergradior
Michi incuruantur milites qz seruiunt
Principes atqz prelati subiecti obediunt
Me honore prosequuntur Uniuersi populi
Et parati assequuntur mea iussa singuli
Quem Volo statim exalto. quem Volo preficio
Ceteris atqz ex alto quem Volo deicio
Nec in mundo dominatur tantus qui apponere
Se michi non Veratur. Uel me iam offendere
Aurum gemmas et cunctorum habens affluenciam
Temporalium bonorum nullam indigenciam
Patior. nullaqz cura mea mens deprimitur.
Nec extrinseca pressura caro mea teritur
Corporis in sopistate perseuero iugiter
Et pacis securitate gaudeo similiter
Deniqz boni nullius egens. nichilominus
Imperator eximius ego sum: et dominus.

Actor

Regem hec incaute Verba loquentem agreditur
Mortuus rex. atqz acerba Voce sic loquitur
Hodie rex es. et cras morieris. quia omnis potenta
tus Vita breuis Rex mortuus
O stulte et insensate. rationis lumine
carens. o intus excecate erroris caligine
Quid te iactas de labentis potestate seculi
Cuius carnem morientis comedent Vermiculi:
Nosce miser qz mortalis es. et corruptibilis.
Michi futurus equalis fetens et horribilis.
Rex inuictus fui dictus. potens et ditissimus
Sed ecce iam sum relictus sub terra nudissimus
quid preterita dulcedo: quid laus: quid imperium
Michi prodest: qui putredo sum et esca Vermium

Omnes enĩ mors cadere facit: sed post illã viuẽ
tibus p excelsus iudex deus mirãda promittit.

Non sum securus hodie vel cras moriturꝰ
Intus siue foris est plurima causa timoris

Vita quid est hoĩs: nisi res vallata ruinis. Est caro nrã cinis modo principiũ modo finis

Mors

Peregrine satis cucurristis
Hinc et inde vt bonus aduena
Unde sepe vexatus fuistis
Cur facies est vestra palida
Oratio vobis est valida
Nam domino vt credimus valde
Omnimodo est semper placida
Qui laborat dignus est mercede.

Peregrinus

In diuersis vero temporibus
Hinc et inde peregre cucurri
Ubi fui magnis langoribus
Fatigatus sed libenter iui
Nunc gratiam summi dei viui
Salariis credo recipere
Nam omnia vt scio et sciui.
Quanq̃ tarde decet dimittere.

Mors

Et vos pastor venite leuiter
Non expedit hic modo restare
Oues vestras gregesq̃ breuiter
Dimittetis sic oportet stare
Non potestis pro nunc deuiare
Cum premiũ iuste acquiritur
Sic meditor vos aleuiare
Felix ille qui bene moritur.

Pastor

O q̃ oues magno periculo
Restant sepe sine conductore
Nam et lupus semper in angulo
Has deuorat carẽtes rectore
Qui regitur a summo pastore
Sepe vitet pessimam pressuram
Simus ergo sub illo auctore
Super cũctos mors facit morsuram

Breues dies hominis sunt numerus mēsiū eius apud te est. Cōstituisti terminos qui preteriri nō poterūt

Vado mori diues. aurum vel copia rerum Nullū respectum dat michi: Vado mori.

Hec tua vita breuis que te delectat iniqȝ. Est velut aura leuis. te mors expectat vbiqȝ

Mors

O magister per me transietis
Deffendere frustra contendite
Vos hominem nunq̄ terrebilis.
Post ad iter monache venite
quid pensatis ad hoc cogitate
Nunc os clausum tendetis ad yma
Velut ventus et cinis transite
Hominis est vita res minima.

Monachus.

Plus in claustro stare diligerem
Faciendo meum seruicium
Et q̄ ibi deuote manerem
Fugiendo vias mortalium
Velut stultus commisi vicium
Ictus mortis nunc periculosus
Michi deus donet remedium
Non quilibet choreans iocosus

Mors

Accedite nunc vsurarie
Delicate videte faciem
Nil vsura valebit hodie
Propter nūmi ardetis speciem
Vos perdetis cuncta: ni veniam
Deus velit vobis ostendere
Non oportet transeundo viam
Nisi ictus ad cuncta perdere.

Vsurarius

Heu mori tam cito mors dura
Nec me possum modo deffendere
Hic non prodest aurum nec vsura
Nunc me decet cuncta dimittere
Mors me ferit: sibi resistere
Non valeo. nec pulchros oculos
quisquis habet scit bene videre
Sic percepi implendo loculos.

Pauper indigens

Est vsura tam graue peccatum
q̄ quilibet ea qui frui-tur
Cor taliter habet inflam-matum
q̄ vix mortis sic reminis-citur
Per hunc stultum istud approbatur
Ad vsuram qui michi nunc prestat
Suos nummos et tamē moritur.
quittus non est cui debi-tum restat

Vado mori logicus: alios concludere noui:
Cōclusit breuiter mors michi: vado mori.

Fortiū virorꝫ est magis mortē cōtēnere vitā odisse:
Stultū est timere: quod vitari non potest.

Omnia mors tollit doctū cecidisse cathonē: Atqꝫ ipsum socratem procubuisse ferunt.

Mors

Et vos regens in achademia
Qui plurimos coegistis studentes
Nichil prodest dicere eya
Vestras decet dimittere artes
Vestri certe nigrescant dentes
Studete nunc prout deus soluit
Dimittite grammatice partes
Mors hominem subito dissoluit

Magister scole

Sciencia vero grāmatica
Aliarum est introductio
Juuenibus autem ypotheca
Et artium vera discucio
Sine illa nullum conspicio
Ad maiora illa percipere
Sed ecce nunc morte deficio
In omnibus decet incipere

Mors

Super equum atqꝫ cursarium
Vos armiger nunꝗ̄ ascendetis
Mors arripit nunc vestrū brauium
Aspicite quid huc facietis
Mundum vero statim dimittetis
Non expedit lanceam currere
Ut ego sum ita vos eritis
Quis contra me potest resistere

Armiger

Heu non vite habeo spacium
Quia morti decet obedire
Nunc dimitto regis seruicium
Et cum illa compellor nunc ire
Ad pristinum non possum redire
Huc tam pie sum conductus modo
Sicuti mors cogit me abire
Mori decet nescimus quando

Vado mori variis epulis vinoqz repletus
Hiis vtens restat dicere vado mori

Vado mori gaudēs non gaudeo tempore longo
Mundi dimitto gaudia vado mori

Felix qui potuit tranquillam ducere vitam. Et letos stabili claudere fine dies

Mors

Aduocate finite processus
Ad choream vadamus inuicem
Corrigere vidistis excessus
Aliorum quid vobis predicem
Sic ad magnum venire iudicem
Vos oportet qui iudex est sciens
Leges cunctas vsqz ad radicem
Justiciam preuenit sapiens

Aduocatus

Hoc iuris est q̄ ratio fiat
Nec quid contra tendo proponere
q̄ mors cuncta mundo surripiat
Sentencie volo comparere
Alterius nummos surripere
Dudum cepi timeo nimium
Coram tantum iudicem parere
Cuncta reddens ad iustum precium

Mors

Veni minime qui cantus et odas
Choreasqz cum modulancia
Armonica choreantibus das
Arte tua fusa leticia
Cerne si nos in hac presencia
Imus bene pande nobis iter
Scienciam sine fallacia
Bonus debet pandere magister

Musicus

Choreare taliter non curo
Non gratenter hoc volo facere
Si mors adest viuere non spero
Quomodo tunc possum choreare
Plus nequibo sonos euomere
Mors me tenet casibus in istis
Talis vadit choreas ducere
Cuius cor est lāguidus et tristis

Vado mori cernens q̄ mors cūctis dñatur
Tensa videns mortis retia: vado mori

Vado mori pauper: nil mecum defero: mundo
Contempto mundus transeo: vado mori.

Mors properat. fuga nulla patet: mortale tributū Soluere. nature lege tenetur homo.

Mors
Transi cito rector animarum
Qui mortuos et viuos solebas
Comedere causa decimarum
Et non dei templis seruiebas
Ut ceteris exempla monstrabas
Recipies tuum seruicium
Tibi fiet sicut faciebas
Omni pene debetur premium

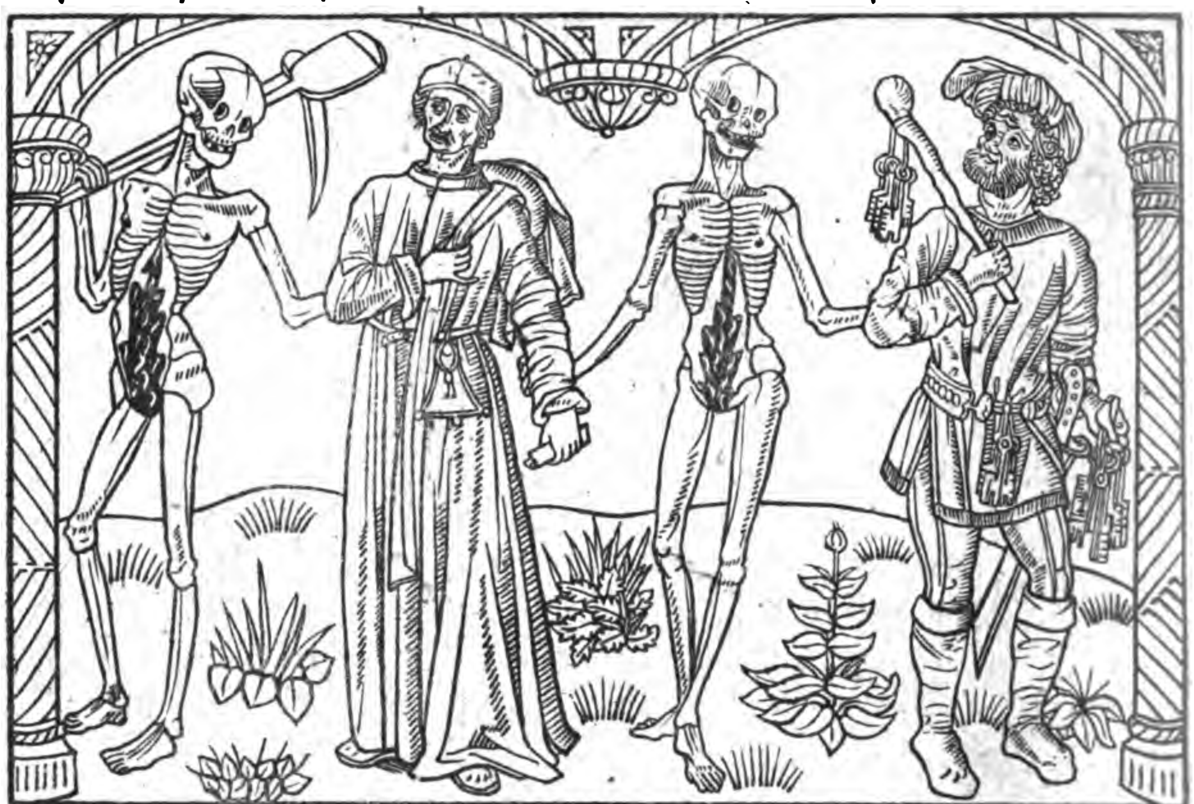
Curatus
Velim nolim cogor me reddere
Nullus homo quem mors non inuadat
Meas debet oues dimittere
Has ne lupus dente fero ledat
Cum spiritus a corde recedat
Virtus abest relinquitur munus
Quid nunc dicam si iudex ꝓ accedat
Felix ille quem quitat dominus

Mors
Pauper dolens languidus patiens
Agricultor te mori conuenit
Laborasti viuendo moriens
Tibi nullus in penis subuenit
Huc accede nam finis aduenit
Cunctis equa: stultus est igitur
Qui nunq̄ se casurum meminit
Sed viuere semper opinatur

Agricultor
O quociens te mors peroptaui
In penis cum tantis languescerem
Nunc me terres te desideraui
Et vtinam te nunq̄ viderem
Si vitare possem te vitarem
q̄q̄ corpus labore deuetur
Hac et illac sed ego nescirem
Nulla quies in hoc mundo datur.

Corporis et anime societas non firmo vinculo coheret facile dirimitur Stultum est in eo conside re quod levi perditur casu

Ferro peste flamma vinclis ardore calore. Mille modis leti miseros mors vana fatigat

Pauperis et regis communis lex moriendi. Dat causam flendi si bene scripta legis

Mors

Accedite domine promotor
Nunc expedit adire curiam
Respondere decet tanq̄ motor
Si fecistis quandam iniuriam
Aliis enim satis penuriam
Dedistis et non semper iuste
Emendare decet fallaciam
Male agit qui vivit iniuste

Promotor

Mors heu michi prestat sudariun
Et nil prodest hic audiencia
Recepissem meum salarium
Illorum qui sunt in sentencia
Uti decet pro nunc prudencia
Mors me cogit sum subito captus
Nichil prodest q̄ paciencia
In peccatum raro cadit iustus

Mors

Tu eciam magister carceris
Qui plurimos tenuisti vinctos
Veni mecum tu de nostris eris
Et corporis ero tui custos
Vigilasti sepe super cunctos
Sed in terra tibi provideo
Sic termino iustos et iniustos
Mori decet quando placet deo

Custos carceris

Heu quot vinctos habebam divites
quorum nummos prope recepissem
Et sic modo dure me imites
Sed huc nunq̄ libens accessissem
Choreare taliter invicem
Non curarem illud vere scitur
Crede michi illuc non ivissem
Nam scit deus qui recte loquatur

Dies mei sicut vmbra declina
uerunt: et ego sicut fenum
arui. Tu autem domine
in eternum permanes.

Esto memor q̄ puluis eris et vermibus esca
In gelida putrens quando iacebis humo
Non erit in mundo qui te velit vltra videre
Cum tua rancidior sit caro rupta cane.

Auctor

Vos videntes in hac protractura
Omnes status mundi choreantes
Hic notate qualis sit natura
Humanorum dirigite mentes
Nunc viuentes statim morientes
Putrescentes relictis omnibus
De carnibus vermes nutrientes
Omnes status sunt dati vermibus.

Nil est homo qui bene cogitat
Nisi ventus res transitoria
Quisquis videt clare qui pensitat
Hanc choream nudam leticia
Hec igitur cunctis hystoria
Sit permanens et mente stabilis
Ut quilibet fruatur gloria
Felix ille qui gaudet in celis.

Utile est q̄ rememoretur
Mane sero: nam talis hodie
Viuit sanus qui cras morietur
Ergo quisque credat hystorie
Sunt aliqui mundane glorie
Tam dediti q̄ quicquid agatur
Nichil credunt: pleni leticie
Nunq̄ credunt quousqz tangantur

O quanti sunt qui hic abutuntur
Ac non esset verus paradisus
Aut infernus: sed cruciabuntur
Ut scriptura testatur omnibus
Absoluti cunctis reatibus
Vos orate qui nunc hac transitis
Ut amici saluentur precibus
Cum orare valeat defunctis.

O vos omnes qui transitis per viam attendite
Qui ut umbra preteritis: oculos hic figite:
Humane mortalitatis intuentes speculum
Ut quid estis cognoscatis et quid presens seculum
In hoc enim quid humana: patenter ostenditur
Vita sit. et res mundana: que tantum diligitur
Ecce: quicquid in presenti seculo conspicitis
Cito transit: instar venti: nil durare cernitis
Nam ut fenum exarescit: carnalis viriditas
Et ut fumus evanescit: mundana iocunditas
Transit honor mundialis: transit et potencia
Pulchritudo corporalis: mundiqz prudencia
Mortem ergo cogitate: finem transeuncium
Nec in mundi vanitate: queratis solacium

Si mortem attenderitis: huiusq; miseriam
Vite. iam inuenietis doloris materiam
Vita multis est respersa amaritudinibus:
Et mors tandem vniuersa tollit cum hominibus
Quicquid producit in esse natura mirabilis:
Tot consumat est necesse mors insaciabilis
Nā per pomū quod gustauit primus parēs vetitū
Mors in mundum subintrauit sue legi subiectum.
Vnde per culpam deiecta est humana dignitas
Mortis legibus subiecta: totaq; posteritas
Quis tam prudens: quis tam fortis stetisse legitur
qui gustum amare mortis euasisse creditur.
Sanson moritur robustus Salomon doctissimus
Absalon forma venustus Dauidq; sanctissimus
Christus quoq; mortis dire priusq̄ sustinuit
Penam: ad tronum glorie redire non potuit
Cum ergo sit certa mortis pena quam euadere
Nequitis: in re terrena nolite spem ponere.
qui spem ponit in mundanis: manifeste fatuus
Comprobatur: nam inanis hinc transit et vacuus
quod profecto rationis oculum habentibus
Patet huius visionis formam intuentibus.

Fuit quidam heremita vite commendabilis:
Cui reuelatur ista visio mirabilis:
Nocte quadā dum ingressus lectulum quiescere
Vellet. sopore depressus: vidit renitescere
quendam habitu regali virum potentissimum
Alium quoq; legali iure peritissimum.
Iuxta quos miri decoris mulier apparuit:
que gemmis et auro foris adornata nituit
quos cum cerneret latenter in campo consistere:
Et de vanis se iactanter audiret extollere.
Mox tres mortuos fetentes putrefactis carnibus
Vermibus scaturientes deformes aspectibus
Vidit nimio stupore repletus emergere:
Et ad viuos cum merore se statim conuertere.
quorum: quilibet patebat vnū de viuentibus
quem dire redarguebat de vanis sermonibus.

Actor.

Igitur rex ornamenta inductus regalia
Stabat mente tumulenta prorumpens in talia
Non est potestas super terram que comparetur
michi qui factus sum ut nullum timeam.

Vana potencia

Quis stirpe tam generosus tam fortis potencia
Tam diues tam gloriosus status excellencia
qui michi possit equari. vel me sit sublimior
Presertim qui sine pari cunctos supergradior
Michi incuruantur milites qz seruiunt
Principes atqz prelati subiecti obediunt
Me honore prosequuntur vniuersi populi
Et parati assequuntur mea iussa singuli
Quem volo statim exalto. quem volo preficio
Ceteris atqz ex alto quem volo deicio
Nec in mundo dominatur tantus qui apponere
Se michi non vereatur. vel me iam offendere
Aurum gemmas et cunctorum habens affluenciam
Temporalium bonorum nullam indigenciam
Patior. nullaqz cura mea mens deprimitur.
Nec extrinseca pressura caro mea teritur
Corporis in sospitate perseuero iugiter
Et pacis securitate gaudeo similiter
Deniqz boni nullius egens. nichilominus
Imperator eximius ego sum: et dominus.

Actor

Regem hec incaute verba loquentem aggreditur
Mortuus rex. atqz acerba voce sic loquitur
Hodie rex es . et cras morieris. quia omnis potentatus vita breuis

Rex mortuus

O stulte et insensate. rationis lumine
carens . o intus excecate erroris caligine
Quid te iactas de labentis potestate seculi
Cuius carnem morientis comedent vermiculi:
Nosce miser quod mortalis es. et corruptibilis.
Michi futurus equalis fetens et horribilis.
Rex inuictus fui dictus. potens et ditissimus
Sed ecce iam sum relictus sub terra nudissimus
quid preterita dulcedo :quid laus: quid imperium
Michi prodest: qui putredo sum et esca vermium

Omnes enī mors cadere facit: sed post illā viuētibus pie excelsus iudex deus mirāda promittit.

Non sum securus hodie vel cras morituꝛ Intus siue foris est plurima causa timoris

Vita quid est hoīs: nisi res vallata ruinis. Est caro nrā cinis modo principiū modo finis

Mors

Peregrine satis cucurristis
Hinc et inde vt bonus aduena
Unde sepe vexatus fuistis
Cur facies est vestra palida
Oratio vobis est valida
Nam domino vt credimus valde
Omnimodo est semper placida
Qui laborat dignus est mercede.

Peregrinus

In diuersis vero temporibus
Hinc et inde peregre cupiui
Ubi fui magnis langoribus
Fatigatus sed libenter iui
Nunc gratiam summi dei viui
Salariis credo recipere
Nam omnia vt scio et sciui
Quanq̄ tardet decet dimittere.

Mors

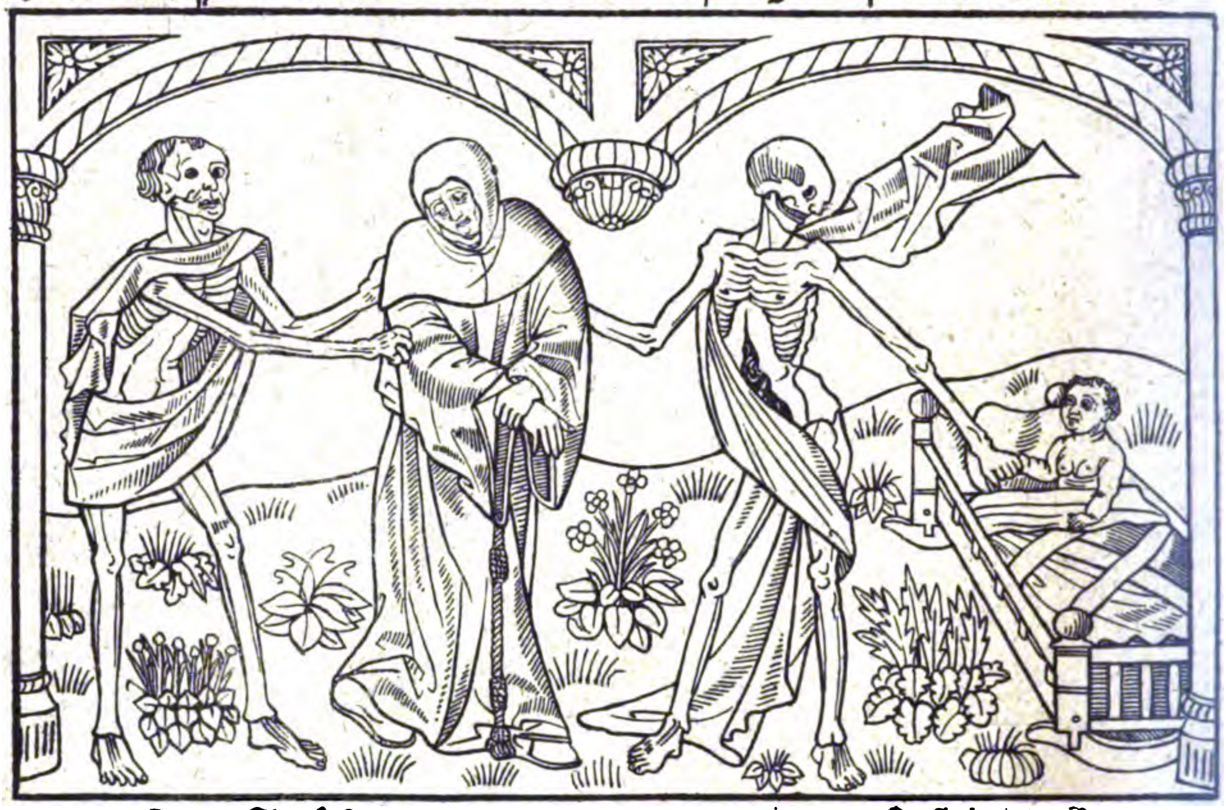
Et vos pastor venite leuiter
Non expedit hic modo restare
Oues vestras gregesq; breuiter
Dimittetis sic oportet stare
Non potestis pro nunc deuiare
Cum premiū iuste acquiritur
Sic meditor vos alleuiare
Felix ille qui bene moritur.

Pastor

O q̄ oues magno periculo
Restant sepe sine conductore
Nam et lupus semper in angulo
Has deuorat carētes rectore
Qui regitur a summo pastore
Sepe vitet pessimam pressuram
Simus ergo sub illo auctore
Super cūctos mors facit morsuram

Vado mori sed nescio quo sed nescio quando
Quo me cumqz loco vertero vado mori

Vado mori iuuenis quia nil valet ipsa iuuentus
De nece protegere nequeo vado mori

Carnis vita labor carnis conceptio tabes Menstrua putredo finis origo lutum.

Mors
Vos cordiger frater sequimini
Post pastorem satis predicastis
De hac morte si moriemini
Inde minus mirari debetis
Nam maiores mors mordet videtis
Experta re. quantumqz subito
Dicta vestra factis comprobatis
Semper mors est percutere presto

Cordiger
O mi quid est in mundo viuere
Nullus tutus stat in hoc seculo
quo vanitas non cessat crescere
Tunc venit mors cum suo baculo
Nil mirum est si modo tremulo
q̄ vixerim mundo mendicatus
quicquid feci mecum nunc baiulo
Sapiens est peccator contritus

Mors
Parue puer nuper infans nate
Hic facies moram paruissimam
Nam tributum iudex petit a te
Faciendo finem breuissimam
Chorealis odam nouissimam
Vt ceteri mors tibi detur
Non teneas illam rem maximam
qui plus viuit plus pati tenetur

Puer
A a a a iam loqui nescio
Infans cum sim paruus lingua mutus
Heri natus et nunc deficio
Ad tumulum parere citatus
Intrans mundum tunc soluens exitus
Sed stat idem mors cunctis communis
Dum deus vult deficiunt status
Vno motu senis et iuuenis

Vado mori miserere mei rex inclite criste
Omnia dimittens debita. Vado mori

Vado mori sperans vitam sine fine manentem
Spernens presentem. sic bene vado mori,

Sperma prius: modo saccus olens: post vermibus esca In tumulo: pro qua dote superbit homo

Mors

Creditis vos euadere mortem
Fugiendo clerice scitis ne
ꝗ dura mors non respiciat fortem
Nec clericum pro suo nomine
Non propiciat mors vestre corone
Et si nomen vestrum sit iohannes
Aut guillermus est mori commune
Dum deus vult sic corrigit omnes.

Clericus

An deceat clericum iuuenem
Cupientem suo seruicio
Peruenire ad maiorem finem
Admirari satis hoc nescio
Dudum mea fuit intentio
Vt vitarer sed multum michi stat
Mors obiecta meo principio
Vix perficit stultus quod cogitat.

Mors

Venite post pater heremita
Quis sitis in loco deserto
Choreare vos conuenit ita
Exite nunc de loco cooperto
Vale si vidistis aperto
Contemplando multa dei facta
Non impendit mortem suo facto
Vita non est hereditas tuta.

Heremita

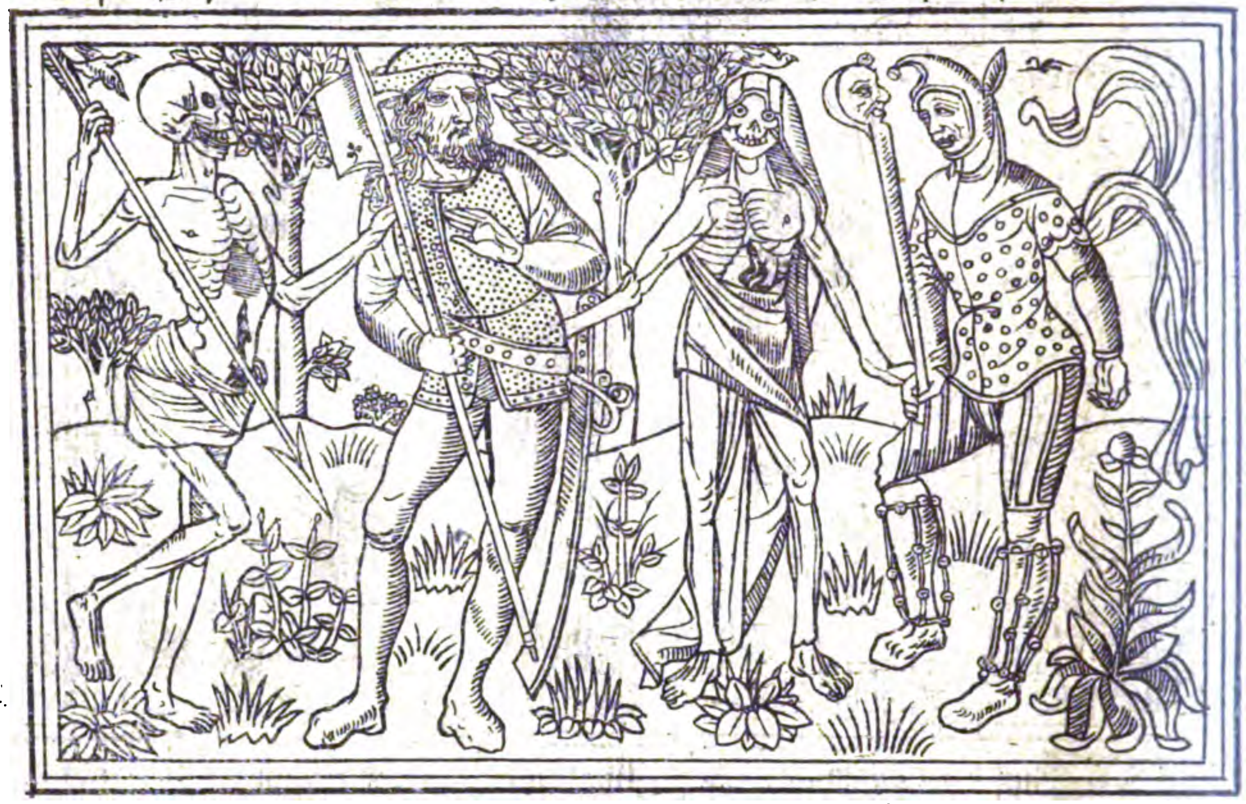
Nunc oportet mori bene credo
Condãnatus sum per parlamẽtum
Summi regis: nec hec solitudo
Heremorum tardabit arrestum
Deum meum vnũ rogo tantum
ꝗ soluat me quem de limo fecit
Effecit me hic mundi contentum
Nichil habet cui nichil sufficit.

Mors

Bene dicis
sic debes dicere
Nullus liber
a morte mortalis
Qui se male
nouerit viuere
Choreare sciat
se cum malis
Sit igitur quilibet
fidelis
Catholicus
sequens dei vias
Subita mors
est dubitabilis
Non est vnus qui
sciat suum cras

Paucitas dierū meorū finietur breui dimitte ergo me
dñe Vt plangā paululū dolorem meū antequā vadam

Vado mori stultus mors stulto vel sapi
enti Non iungit pacis federa vado mori

Ortus cūcta suos repetūt matremqz requirunt Et redit in nichilum quod fuit ante nichil.

Mors
Super campos vrbes qz opida
Commedisti pullas atqz pullos
Et ego mors sum tibi trepida
Quis tamen non dimitto illos
Oppressisti magnos et paruulos
Tanquam vastator qualidissimus
Quanti facis barbam et capillos
Valet primus sicut nouissimus

Vastator
Nunc timeo illud passagium
Nam mors semper cunctis terribilis
Sed est via vero mortalium
Quis tamen sit michi crudelis
Contra illam nulla res vtilis
Quid prodesset ergo deffendere
Cum debitinn iuris naturalis
Vnusquisqz tenetur reddere

Mors
Tu fatue si nunc hic choreas
A natura hoc tibi prouenit
Sed aspice ne modo pereas
Sic omnibus pergere conuenit
In scriptura quilibet inuenit
Quod omnibus mori est statutum
Stultus est qui hoc non meminit
Nam omnis res tendit ad vltimum

Stultus
Hic sunt omnes boni amici
Choreantes veluti concordes
Quis tamen erant inimici
Quam plurimi et mundo discordes
Pauci vero sunt misericordes
Sed idem sunt stultus et sapiens
Qui conspicis ergo hoc memor es
Qui non timet deum insipiens

Respice cuncta mundana quomodo pertranseunt
Mente qualiter insana his nimirum pereunt.
Nil hic verum nil mansurū nil firmū nil stabile
Sed falsum atqꝫ nociuū caducum et labile
Est delectamentū mundi laus honor et gloria
Aurum simul et argentum cuncta transitoria
Cito ergo resipisce depone stulticiam
Et protinus ingemisce deprecando veniam
Culpis: nec in his terrenis confidas diuitiis
Ne celestibus amenis careas deliciis.

Actor

Itaqꝫ legisperitus inflatus superbia
Fatur mollibus vestitus hec et his similia
Magnus effectus sum et precedo sapientia oēs
qui sunt et qui ante me fuerunt.

Vana prudentia.

Merito possum letari: cui in prudentia
Quis non valet comparari: nec in eloquentia.
Me certatim venerantur diuites cū pauperibus
Et pro suis deprecantur causis cum muneribus
Regum quippe commensalis et consiliarius
Eorum collateralis sum et necessarius.
Per me regunt et disponūt decernūt et iudicant
Promouent atqꝫ deponūt ditant et magnificant
Illum facio priuari suo beneficio:
Hunc honesto deputari procurans officio
Sic et illum iudicari reum in iudicio
Istum vero liberari mortis a supplicio.
Veritatem impugnare noui et subuertere:
Callidos illaqueare et astutos decipere.
Scio mecum disputantes protinus conuertere:
Nenon michi aduersantes penitus confundere
Reum atqꝫ criminosum scioqꝫ defendere:
Sed dum volo virtuosum peruersum ostendere:
Preter ista sum expertus in omni scientia
Et transcendere repertus cunctos sapientia.
Ad hec: mortuus secundus respondebat acriter
Et legistam gemebundus increpabat taliter.
Ne glorieris in sapientia. quia sapientia mundi
huius: stulticia est apud deum.

Sapiens mortuus

Hic destructor veritatis. fraudis et malicie
Adinventor. equitatis hostis. et iusticie
Cur cor tuum elevatur de tua prudencia
que nil ex se comprobatur ꝙ pura dementia
Jam stultiloquam compesce linguam et considera
quam vanum sit tuum esse in hac vita misera
Nunc potitur sanitate provectus honoribus
Cras cadaver feditate plenum et fetoribus
Noli ergo te iactare. noliqꝫ tumescere
qui mortem nec defraudare ne vales effugere
Infelix animadverte quid es et unde veneris
Per me sciens ꝙ certe velut umbra pretereris
Prudens eram et astutus in lege doctissimus
Sed nunc ceno involutus putreo vilissimus
Magnus quondam et dilectus cum multis hoībus
Jam per mortē sum effectus odiosus omnibus
Contemplare diligenter ꝙ difformis corpore
Nunc sum qui tam eminenter fulci retro tempore
Et tue corruptionis frequens meditacio
Tibi sit conversionis salubris occasio

Actor

Femina nitens candore et ornatu vario
Talia tumescens ore profert temerario
Non est similis mei super terrā in aspectu et
pulchritudine et deornatu membrorum.

Vana pulchritudo

Non est pulchrior depicta mea ꝙ effigies.
Nec preclarius amicta mulieris species.
Me videre delectatur regia sublimitas
Esse mecum reputatur summaqꝫ iocunditas
Forme quoqꝫ venustate sum incomparabilis
Et membrorum quantitate decenti laudabilis
Sine ruga. sine sorde. non confecta macie
Fulgens veste. leta corde. floridaqꝫ facie
Vultum meum intuentes admirantur oculi
Prīcipes atqꝫ potētes me frequentant et populi
Nam aspectu graciosa: vultuqꝫ amabilis
Omnes certe velut rosa precello mirabilis
Quare merito letari ceteris plus debeo
Que decore singulari omnibus prefulgeo.

Et cum tante speciei sim: nullam inopiam
Patior mundane rei: omnis habens copiam.
Reges enim inflammati amoris incendio
Mei: semper sunt parati implere que cupio.
Inde prorsus nil deesse michi posse video:
Nil nocere nil obesse. quapropter sic gaudeo.

Actor

Hec postquam viva pretendit decore conspicua:
Ipsam dire reprehendit appropinquans mortua
Fallax igitur est pulchritudo: que admodum
Floris decidens protinus emarcescit.

Femina mortua

Cur inquit presumptuosa: cur tantum extolleris:
Stulta quoque et ventosa imprudenter loqueris
An nescis: quod pulchritudo facile dilabitur
Quam tam levis egritudo tollere dinoscitur.
Cerne mei iam figuram horrendi cadaveris:
Et consimilem futuram te pro certo noveris
Per me liquet quod membrorum nil prodest formositas:
Et nil indumentorum valet presumptuositas.
Quondam enim speciosa fui et ornatu fulgida.
Jam sum vermibus corrosa. et effecta fetida.
Sic nimirum marcescet decor tui corporis:
Atque caro computrescet: post pugillum temporis.
Et si tu nunc pulchra foris appares: et candida
Nigra plenaque fetoris tunc eris: et horrida.
Nunc dilecta: tunc despecta cunctis ab hominibus:
Lutis iacebis proiecta: cibus data vermibus.
Hec in animo revolvas hec semper recogita.
Nam necesse est ut solvas tandem mortis debita
Nulla namque fortitudo: nulla namque prudentia
Liberat: aut pulchritudo mortis ab angustia.

Actor

Mortem ergo timeatis: que nec arte fallitur:
Nec muneribus oblatis quibuscumque flectitur:
Nec terrea potestate quandocumque vincitur:
Nec decoris venustat ad parcendum trahitur.
Mortem autem metuentes declinate vicia:
Mente semper recolentes christi beneficia:
Ut gehenne fugientes penam: eius gracia
Celi possitis gaudentes intrare palacia.

Finit Chorea Machabri

O Vos omnes qui transitis per viam attendite
Qui vt vmbra preteritis: oculos hic figite:
Humane mortalitatis intuentes speculum
Vt quid estis cognoscatis et quid presens seculum
In hoc enim quid humana: patenter ostenditur
Vita sit. et res mundana: que tantum diligitur
Ecce: quicquid in presenti seculo conspicitis
Cito transit: instar venti: nil durare cernitis
Nam vt fenum exarescit: carnalis viriditas
Et vt fumus euanescit: mundana iocunditas
Transit honor mundialis: transit et potencia
Pulchritudo corporalis: mundiqꝫ prudencia
Mortem ergo cogitate: finem transeuncium
Nec in mundi vanitate: queratis solacium

Si mortem attenderitis: huiusqz miseriam
Vite. iam inuenietis doloris materiam
Vita multis est respersa amaritudinibus:
Et mors tandem vniuersa tollit cum hominibus
Quicquid producit in esse natura mirabilis:
Tot consumat est necesse mors insaciabilis
Nā per pomū quod gustauit primus parēs vetitū
Mors in mundum subintrauit sue legi subictum.
Vnde per culpam deiecta est humana dignitas
Mortis legibus subiecta: totaqz posteritas
Quis tam prudens: quis tam fortis stetisse legitur
qui gustum amare mortis euasisse creditur.
Sanson moritur robustus Salomon doctissimus
Absalon forma venustus Dauidqz sanctissimus
Christus quoqz mortis dire priusqz substinuit
Penam: ad tronum glorie redire non potuit
Cum ergo sit certa mortis pena quam euadere
Nequitis: in re terrena nolite spem ponere.
qui spem ponit in mundanis: manifeste fatuus
Comprobatur: nam inanis hinc transit et vacuus
quod profecto rationis oculum habentibus
Patet huius visionis formam intuentibus.

Fuit quidam heremita vite commendabilis:
Cui reuelatur ista visio mirabilis:
Nocte quadā dum ingressus lectulum quiescere
Vellet. sopore depressus: vidit renitescere
quendam habitu regali virum potentissimum
Alium quoqz legali iure peritissimum.
Iuxta quos miri decoris mulier apparuit:
que gemmis et auro foris adornata nituit
quos cum cerneret latenter in campo consistere:
Et de vanis se iactanter audiret extollere.
Mox tres mortuos fetentes putrefactis carnibus
Vermibus scaturientes deformes aspectibus
Vidit nimio stupore repletus emergere:
Et ad viuos cum merore se statim conuertere.
quorum: quilibet patebat vnū de viuentibus
quem dire redarguebat de vanis sermonibus.
Actor.

Igitur rex ornamenta inductus regalia
Stabat mente tumulenta prorumpens in talia
Non est potestas super terram que comparetur
michi qui factus sum ut nullum timeam.

Vana potencia

Quis stirpe tam generosus tam fortis potencia
Tam diues tam gloriosus status excellencia
qui michi possit equari. vel me sit sublimior
Presertim qui sine pari cunctos supergradior
Michi incuruantur milites qz seruiunt
Principes atqz prelati subiecti obediunt
Me honore prosequuntur vniuersi populi
Et parati assequuntur mea iussa singuli
Quem volo statim exalto. quem volo preficio
Ceteris atqz ex alto quem volo deiicio
Nec in mundo dominatur tantus qui apponere
Se michi non veratur. vel me iam offendere
Aurum gemmas et cunctorum habens affluenciam
Temporalium bonorum nullam indigenciam
Patior. nullaqz cura mea mens deprimitur.
Nec extrinseca pressura caro mea teritur
Corporis in sopistate perseuero iugiter
Et pacis securitate gaudeo similiter
Deniqz boni nullius egens nichilominus
Imperator eximius ego sum: et dominus.

Actor

Regem hec incaute verba loquentem agreditur
Mortuus rex. atqz acerba voce sic loquitur
Hodie rex es. et cras morieris. quia omnis potenta
tus vita breuis

Rex mortuus

O stulte et insensate. rationis lumine
carens. o intus excecate erroris caligine
Quid te iactas de labentis potestate seculi
Cuius carnem morientis comedent vermiculi?
Nosce miser quod mortalis es. et corruptibilis.
Michi futurus equalis fetens et horribilis.
Rex inuictus fui dictus. potens et ditissimus
Sed ecce iam sum relictus sub terra nudissimus
quid preterita dulcedo? quid laus? quid imperium
Michi prodest? qui putredo sum et esca vermium

Omnes eq̃ mors cadere facit: sed post illã viue tibus pie excelsus iudex deus mirãda promittit.

Non sum securus hodie vel cras moriturus
Intus siue foris est plurima causa timoris

Vita quid est hoĩs: nisi res vallata ruinis. Est caro nr̃a cinis modo principiũ modo finis

Mors

Peregrine satis cucurristis
Hinc et inde vt bonus aduena
Vnde sepe vexatus fuistis
Cur facies est vestra palida
Oratio vobis est valida
Nam domino vt credimus valde
Omnimodo est semper placida
Qui laborat dignus est mercede.

Peregrinus

In diuersis vero temporibus
Hinc et inde peregre cucurri
Vbi fui magnis langoribus
Fatigatus sed libenter iui
Nunc gratiam summi dei viui
Salariis credo recipere
Nam omnia vt scio et sciui
Quanq̃ tarde decet dimittere.

Mors

Et vos pastor venite leuiter
Non expedit hic modo restare
Oues vestras gregesq3 breuiter
Dimittetis sic oportet stare
Non potestis pro nunc deuiare
Cum premiũ iuste acquiritur
Sic meditor vos aleuiare
Felix ille qui bene moritur.

Pastor

O q̃ oues magno periculo
Restant sepe sine conductore
Nam et lupus semper in angulo
Has deuorat carẽtes rectore
Qui regitur a summo pastore
Sepe vitet pessimam pressuram
Simus ergo sub illo auctore
Super cunctos mors facit mensuram

Vado mori sed nescio quo sed nescio quando
Quo me cumqz loco verterem vado mori

Vado mori iuuenis quia nil valet ipsa iuuentus
De nece protegere nequeo vado mori

Carnis vita labor carnis conceptio tabes Menstrua putredo finis origo lutum.

Mors

Vos cordiger frater sequimini
Post pastorem satis predicastis
De hac morte si moriemini
Inde minus mirari debetis
Nam maiores mors mordet videtis
Experta re. quantumqz subito
Dicta vestra factis comprobatis
Semper mors est percutere presto

Cordiger

O mi quid est in mundo viuere
Nullus tutus stat in hoc seculo
quo vanitas non cessat crescere
Tunc venit mors cum suo baculo
Nil mirum est si modo tremulo
q̄ viperim mundo mendicitus
quicquid feci mecum nunc baiulo
Sapiens est peccator contritus

Mors

Parue puer nuper infans nate
Hic facies moram paruissimam
Nam tributum iudex petit a te
Faciendo finem breuissimam
Choreabis odam nouissimam
Vt ceteri mors tibi detur
Non teneas illam rem maximam
qui plus viuit plus pati tenetur

Puer

A a a iam loqui nescio
Infans cum sim paruus lingua mutus
Heri natus et nunc deficio
Ad tumulum parere citatus
Intrans mundum tunc soluens exitus
Sed stat idem mors cunctis communis
Dum deus vult deficiunt status
Vno motu senis et iuuenis

Vado mori miserere mei rex inclite criste
Omnia dimittens debita. vado mori

Vado mori sperans vitam sine fine manentem
Spernens presentem. sic bene vado mori.

Sperma prius: modo saccus olens: post vermibus esca In tumulo: pro qua dote superbit homo

Mors
Creditis vos euadere mortem
Fugiendo clerice scitis ne
q dura mors non respiciat fortem
Nec clericum pro suo nomine
Non propiciat mors vestre corone
Et si nomen vestrum sit iohannes
Aut guillermus est mori commune
Dum deus vult sic corrigit omnes.

Clericus
An deceat clericum iuuenem
Cupientem suo seruicio
Peruenire ad maiorem finem
Admirari satis hoc nescio
Dudum mea fuit intentio
Vt ditarer sed multum michi stat
Mors obiecta meo principio
Vix perficit stultus quod cogitat.

Mors
Venite post pater heremita
Quis sitis in loco deserto
Choreare vos conuenit ita
Exite nunc de loco cooperto
Vale si vidistis aperto
Contemplando multa dei facta
Non impendit mortem suo facto
Vita non est hereditas tuta.

Heremita
Nunc oportet mori bene credo
Condānatus sum per parlamētum
Summi regis: nec hec solitudo
Heremorum tardabit arrestum
Deum meum vnū rogo tantum
q soluat me quem de limo fecit
Effecit me hic mundi contentum
Nichil habet cui nichil sufficit.

Mors
Bene dicis
sic debes dicere
Nullus liber
a morte mortalis
Qui se male
nouerit viuere
Choreare sciat
se cum malis
Sit igitur quilibet
fidelis
Catholicus
sequens dei vias
Subita mors
est dubitabilis
Non est vnus qui
sciat suum cras

Paucitas dierũ meorũ finietur breui dimitte ergo me dñe vt plangã paululũ dolorem meũ antequã vadam

Vado mori stultus mors stulto vel sapienti Non iungit pacis federa vado mori

Ortus cũcta suos repetũt matremqȝ requirunt Et redit in nichilum quod fuit ante nichil.

Mors

Super campos vrbes qȝ opida
Commedisti pullas atqȝ pullos
Et ego mors sum tibi trepida
Quis tamen non dimitto illos
Oppressisti magnos et paruulos
Tanq̃ hastator ꝗ ualidissimus
Quanti facis barbam et capillos
Valet primus sicut nouissimus

Hastator

Nunc timeo illud passagium
Nam mors semper cunctis terribilis
Sed est via vero mortalium
Quis tamen sit michi crudelis
Contra illam nulla res vtilis
Quid prodesset ergo deffendere
Cum debitum iuris naturalis
Vnusquisqȝ tenetur reddere

Mors

Tu fatue si nunc hic choreas
A natura hoc tibi prouenit
Sed aspice ne modo pereas
Sic omnibus pergere conuenit
In scriptura quilibet inuenit
ꝙ omnibus mori est statutum
Stultus est qui hoc non meminit
Nam omnis res tendit ad vltimum

Stultus

Hic sunt omnes boni amici
Choreantes veluti concordes
Quis tamen erant inimici
ꝗ plurimi et mundo discordes
Pauci vero sunt misericordes
Sed idem sunt stultus et sapiens
Qui conspicis ergo hoc memor es
Qui non timet deum insipiens

Respice cuncta mundana quomodo pertranseunt
Mente qualiter insana his nimirum pereunt.
Nil hic verum nil mansurũ nil firmũ nil stabile
Sed falsum atqȝ nociuũ caducum et labile
Est delectamentũ mundi laus honor et gloria
Aurum simul et argentum cuncta transitoria
Cito ergo resipisce depone stultitiam
Et protinus ingemisce deprecando veniam
Culpis: nec in his terrenis confidas diuitiis
Ne celestibus amenis careas deliciis.

Actor

Itaqȝ legisperitus inflatus superbia
Fatur mollibus vestitus hec et his similia
Magnus effectus sum et precedo sapientia oẽs
qui sunt et qui ante me fuerunt.

Vana prudentia.

Merito possum letari: cui in prudentia
Quis non valet comparari: nec in eloquentia.
Me certatim venerantur diuites cũ pauperibus
Et pro suis deprecantur causis cum muneribus
Regum quippe commensalis et consiliarius
Eorum collateralis sum et necessarius.
Per me regunt et disponunt decernũt et iudicant
Promouent atqȝ deponunt ditant et magnificant
Illum facio priuari suo beneficio:
Hunc honesto deputari procurans officio
Sic et illum iudicari reum in iudicio
Istum vero liberari mortis a supplicio.
Veritatem impugnare noui et subuertere:
Callidos illaqueare et astutos decipere.
Scio mecum disputantes protinus conuertere:
Nenon michi aduersantes penitus confundere
Reum atqȝ criminosum scioqȝ defendere:
Sed dum volo virtuosum peruersum ostendere:
Preter ista sum expertus in omni scientia
Et transcendere repertus cunctos sapientia.
Ad hec: mortuus secundus respondebat acriter
Et legistam gemebundus increpabat taliter.
Ne glorieris in sapientia. quia sapientia mundi
huius: stulticia est apud deum.

Sapiens mortuus

Vic destructor veritatis. fraudis et malicie
Adinuentor. equitatis hostis. et iusticie
Cur cor tuum eleuatur de tua prudencia
que nil ex se comprobatur ꝙ pura dementia
Jam stultiloquam compesce linguam et considera
quam vanum sit tuum esse in hac vita misera
Nunc potitur sanitate prouectus honoribus
Cras cadauer feditate plenum et fetoribus
Noli ergo te iactare. noliqꝫ tumescere
qui mortem nec defraudare ne vales effugere
Infelix animaduerte quid es et vnde veneris
Per me sciens ꝙ certe velut vmbra preteteris
Prudens eram et astutus in lege doctissimus
Sed nunc ceno inuolutus putreo vilissimus
Magnus quondam et dilectus cum multis hoībus
Jam per mortē sum effectus odiosus omnibus
Contemplare diligenter ꝙ difformis corpore
Nunc sum qui tam eminenter fului retro tempore
Et tue corruptionis frequens meditacio
Tibi sit conuersionis salubris occasio

Actor

Femina nitens candore et ornatu vario
Talia tumescens ore profert temerario
Non est similis mei super terrā in aspectu et
pulchritudine et decornatu membrorum.

Vana pulchritudo

Non est pulchrior depicta mea effigies.
Nec preclarius amicta mulieris species.
Me videre delectatur regia sublimitas
Esse mecum reputatur summaqꝫ iocunditas
Forme quoqꝫ venustate sum incomparabilis
Et membrorum quantitate decenti laudabilis
Sine ruga. sine sorde. non confecta macie
Fulgens veste. leta corde. floridaqꝫ facie
Vultum meum intuentes admirantur oculi
Pricipes atqꝫ potētes me frequentant et populi
Nam aspectu graciosa: vultuqꝫ amabilis
Omnes certe velut rosa precello mirabilis
Quare merito letari ceteris plus debeo
Que decore singulari omnibus prefulgeo.

Et cum tante speciei sim: nullam inopiam
Patior mundane rei: omnis habens copiam.
Reges enim inflammati amoris incendio
Mei: semper sunt parati implere que cupio.
Inde prorsus nil deesse michi posse video:
Nil nocere nil obesse. quapropter sic gaudeo.

Actor

Hec postq̄ diua pretendit decore conspicua:
Ipsam dire reprehendit appropinquans mortua
Fallax igitur est pulchritudo: que admodum
Floris decidens protinus emarcescit.

Femina mortua

Cur inquit presumptuosa: cur tantū extolleris:
Stulta quoqȝ et ventosa imprudenter loqueris
An nescis: ꝙ pulchritudo facile dilabitur
Quam tam leuis egritudo tollere dinoscitur.
Cerne mei iam figuram horrendi cadaueris:
Et consimilem futuram te pro certo noueris
Per me liquet ꝙ membrorum nil prodest formositas:
Et nil indumentorum valet presumptuositas.
Quondam enim speciosa fui et ornatu fulgida.
Iam sum vermibus corrosa. et effecta fetida.
Sic nimirum marcescet decor tui corporis:
Atqȝ caro computrescet: post pugillum temporis.
Et si tu nunc pulchra foris appares: et candida
Nigra plenaqȝ fetoris tunc eris: et horrida.
Nunc dilecta: tunc despecta cunctis ab hominibus:
Luto iacebis proiecta: cibus data vermibus.
Hec in animo reuoluas hec semper recogita.
Nam necesse est vt soluas tandem mortis debita
Nulla nāqȝ fortitudo: nulla nāqȝ prudentia
Liberat: aut pulchritudo mortis ab angustia.

Actor

Mortem ergo timeatis: que nec arte fallitur:
Nec muneribus oblatis quibuscūqȝ flectitur:
Nec terrea potestate quandocūqȝ vincitur:
Nec decoris venustat ad parcendum trahitur.
Mortem autem metuentes declinate vicia:
Mente semper recolentes christi beneficia:
Vt gehenne fugientes penam: eius gracia
Celi possitis gaudentes intrare palacia.

Finit Chorea Machabri

THE BORROWER WILL BE CHARGED AN OVERDUE FEE IF THIS BOOK IS NOT RETURNED TO THE LIBRARY ON OR BEFORE THE LAST DATE STAMPED BELOW. NON-RECEIPT OF OVERDUE NOTICES DOES NOT EXEMPT THE BORROWER FROM OVERDUE FEES.